

Consell Superior de la Justícia que fixen els articles 31, 68.3 i 87 de la Llei qualificada de la Justícia i els articles 10.4, 10.7 i 28.2 de la Llei del Ministeri Fiscal, i tots els recursos establerts per les lleis, ordinaris o extraordinaris, que es puguin interposar contra les resolucions de les sales del mateix Tribunal Superior. En aquest darrer supòsit, els magistrats que han dictat la resolució recorreguda davant el Ple no en poden formar part.”

Article 30. Modificació de l'article 69

Es modifica l'article 69 de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 69

En les audiències públiques i les vistes orals davant el Tribunal Superior, el Tribunal de Corts i el Tribunal de Batlles, els magistrats, els batlles, els representants del Ministeri Fiscal i els advocats han de vestir toga.”

Article 31. Modificació de l'article 100

Es modifica l'article 100 de la Llei transitòria de procediments judicials, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 100

La situació econòmica desfavorable o d'insolvència a l'efecte que sigui designat un advocat per a la defensa i l'assistència lletrades gratuïtes és declarada per resolució dictada pel batlle o el ponent del Tribunal de Batlles que coneix el procés o, si escau, pel batlle a qui correspon per torn, el qual pot ordenar d'ofici la pràctica de proves destinades a aclarir la situació econòmica de la persona sol·licitant. El batlle o el ponent del Tribunal de Batlles pot no admetre la sol·licitud quan la pretensió que es vol formular i per a la qual se sol·licita la declaració de la situació econòmica desfavorable o d'insolvència es troba mancada manifestament de fonamentació.”

Disposició transitòria

El judici de revisió que es regula a l'article 7 pot ser promogut com a conseqüència de les decisions definitives del Tribunal Europeu de Drets Humans que constatin la vulneració d'un dret reconegut en la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i/o en algun dels seus protocols addicionals, sempre que formin part de l'ordenament jurídic andorrà, recaigudes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final primera

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text consolidat de la Llei transitòria de procediments

judicials, del 21 de desembre de 1993, que inclogui les modificacions introduïdes fins al moment en aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, a excepció dels articles 8, 12 i 22, que entraran en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es tramet al M.I. Sr. Síndic General, als efectes escaients.

Sofia Garrallà Tomàs

Vicepresidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

Sílvia Riva González

Presidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998.**

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 11 de juliol del 2014

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Informe de la ponència de la comissió legislativa d'Interior

La M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló, del Grup Parlamentari Demòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa de d'Interior el dia 9 d'abril del 2014, a la vista del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de

1998, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998

Exposició de motius

El dia 16 de febrer de 1989 es va aprovar el Codi de procediment penal, el qual va ser objecte d'una primera modificació substancial en virtut de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, al mateix temps que s'aprovava la Llei qualificada de modificació del Codi penal. Aquesta reforma, molt important quant a l'abast, tenia com a objectiu adaptar la norma processal penal a les disposicions de la Constitució aprovada el 14 de març de 1993 i, en concret, conformar-la al compliment i el respecte necessaris dels drets fonamentals i les llibertats públiques que s'hi reconeixen i tutel·len. En efecte, segons es desprèn de la seva exposició de motius, calia sotmetre el Codi de procediment penal, de manera clara i expressa, als límits derivats del reconeixement constitucional dels drets i les llibertats inviolables dels ciutadans, a banda de fer-lo concordar amb el contingut de diversos tractats internacionals signats i ratificats entretant pel Principat d'Andorra.

Amb la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal es va introduir per primera vegada el procediment de l'ordenança penal, que facultava el batlle instructor per dictar una resolució en què es determinen els fets, la seva qualificació jurídica i la responsabilitat penal que se'n deriva, i alhora s'imposa una pena concreta, la durada màxima de la qual no pot excedir la meitat de la pena tipificada per a la infracció penal concernida en el Codi penal. La manca d'oposició a aquesta ordenança penal comporta que esdevingui ferma i executòria. Aquest procediment, però, només era aplicable en el supòsit de determinades contravencions penals i delictes menors, i sempre que no hi hagués reincidència.

D'acord amb l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, el 29 de desembre del 2000, es va dur a terme una altra reforma puntual i aïllada del Codi de procediment penal, pel que fa a l'entrega vigilada d'objectes delictius i a la participació d'un agent encobert.

Tanmateix, l'aprovació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, suposa la segona

reforma d'abast general de la llei processal penal, concretament en virtut de la Llei 10/2005, del 21 de febrer, qualificada de modificació del Codi de procediment penal. D'aquesta manera s'adequava el Codi de procediment penal al nou Codi penal, es derogaven determinades disposicions, en especial les referides a la suspensió i la substitució de les penes, atès que passaven a ser regulades en la norma penal, i es reformaven altres qüestions de contingut estrictament processal amb la finalitat, entre d'altres, d'esmenar problemàtiques d'ordre pràctic constatades i que entorpien el procediment penal innecessàriament o creaven disfuncions. A tall d'exemple, es va possibilitar el procediment de l'ordenança penal en relació amb totes les contravencions penals i els delictes menors, i també en el cas que existís reincidència.

Posteriorment, l'adequació de les normes penals als tractats internacionals signats i ratificats per Andorra va fer necessària una modificació puntual del Codi penal, mitjançant la Llei 15/2008, del 3 d'octubre, per adaptar-lo als compromisos contrets en matèria de corrupció i finançament del terrorisme. La qual cosa també va requerir la reforma de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, en virtut de la Llei 16/2008, del 3 d'octubre.

Tenint en compte, d'altra banda, que el Codi de procediment penal conté disposicions que incideixen en l'exercici dels drets fonamentals, i molt especialment dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, el dia 7 de setembre del 2010, el Tribunal Constitucional va dictaminar, de resultes d'unes accions incidentals de constitucionalitat interposades pel Tribunal de Corts el 31 de març del 2010, que determinats incisos dels articles 24 i 25.1 del Codi de procediment penal, que restringien l'assistència lletrada al cap de vint-i-quatre hores de la detenció, eren contraris a la Constitució i, per tant, nuls. Consegüentment, mitjançant la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació amb l'assistència lletrada, es van modificar els incisos esmentats. Es tracta de l'única ocasió fins ara, a banda dels canvis derivats de l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, en què una modificació del Codi de procediment penal no ha estat acompanyada o ha dimanat d'una reforma paral·lela del Codi penal.

Després d'això, s'han promogut altres reformes puntuals de la norma processal penal, com ara la que dimana de la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, associada a la modificació també molt parcial del Codi penal, per conformar aquests textos legals a

nous tractats internacionals signats i/o ratificats per Andorra, així com a les recomanacions del Grup d'Estats contra la Corrupció. Alhora, es va aprofitar l'avinentsa per completar o revisar la redacció d'alguns articles per millorar la seguretat jurídica i reforçar les garanties processals penals.

Finalment, la darrera modificació, operada recentment, s'ha introduït mitjançant la Llei 19/2013, del 10 d'octubre, que ha permès implementar la Decisió 2007/845/JAI del Consell, del 6 de desembre, relativa a la cooperació entre les oficines de recuperació d'actius dels estats membres en matèria de descobriment i d'identificació dels productes del crim o d'altres béns relacionats amb el crim, inclosa en l'annex que acompanya l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, la ratificació del qual fou aprovada pel Consell General el dia 24 de novembre del 2011.

Així doncs, el Codi de procediment penal, com a cos legal que conté les normes processals del dret penal, és una norma jurídica que, atesa la seva importància i l'aplicació freqüent, requereix ser modificada tot sovint en més o menys mesura, segons el cas, i aquesta circumstància s'ha fet especialment palesa a Andorra en els darrers anys. D'altra banda, la seva vinculació i interrelació no solament amb la norma substantiva del dret penal, sinó també amb altres lleis del nostre ordenament jurídic que a voltes convé reformar, encara incideixen més en aquesta necessitat de revisió constant, atès que en cas contrari les lleis mencionades poden no aconseguir la finalitat cercada d'acord amb la seva modificació.

En aquest sentit, la modificació promoguda de forma coetània de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993 i, en menys mesura, de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre del mateix any, ha fet imprescindible una nova reforma de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal. És per aquest motiu, doncs, que s'ha promogut aquesta Llei, que es divideix en seixanta-vuit articles i tres disposicions finals, una de les quals implica la modificació de diversos articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999.

En efecte, tal com s'argumenta en l'exposició de motius de les lleis de modificació de la Llei qualificada de la Justícia i de la Llei transitòria de procediments judicials, s'ha endegat un nou repartiment de les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, per raons d'equilibri en l'assumpció de càrrega de treball i de millora de la coherència i la uniformitat. Així doncs, i encara que els batlles instructors segueixin jutjant pel procediment de l'ordenança penal, el Tribunal de Corts esdevé competent per jutjar en primera

instància, a banda dels processos seguits per delictes majors de forma col·legiada, els que se segueixen per delictes menors i contravencions penals en composició unipersonal; i, consegüentment, la Sala Penal del Tribunal Superior assumeix la competència per resoldre aquests processos en apel·lació, com també els processos penals jutjats en primera instància pel Tribunal de Menors, i alhora esdevé competent per resoldre els recursos contra les resolucions dictades pel batlle instructor en període d'execució de les ordenances penals, o pel batlle de Menors en determinats casos.

Per tant, en ressurt la supressió del Tribunal Unipersonal del Batlle i del Tribunal de Batlles en l'àmbit jurisdiccional penal, que actualment són competents per jutjar, respectivament, les contravencions penals i els delictes menors. Tenint en compte ensems que, atès que s'ha volgut introduir el principi segons el qual qui és competent per dictar una resolució també ha de ser-ho per executar-la, el batlle instructor esdevé l'executor de les ordenances penals que hagi pronunciat, en lloc del Tribunal Unipersonal del Batlle, en relació amb les contravencions penals, i del Tribunal de Batlles, pel que fa als delictes menors.

En aquest sentit, la majoria dels articles de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal que s'han reformat per mitjà d'aquesta Llei ho han estat als efectes d'adequar la norma processal penal a aquesta nova distribució competencial. No obstant això, atès que aquesta adaptació requeria una modificació de gran abast quant al nombre d'articles concernits, també s'ha volgut aprofitar l'avinentsa per reformar-ne d'altres, amb l'objectiu comú d'afavorir l'agilització en la tramitació i la resolució dels processos penals, i de promoure la qualitat i l'eficàcia a l'hora d'administrar justícia.

En concret, i pel que fa al procediment de l'ordenança penal, s'han ampliat els supòsits en què ha de ser o és aplicable, i s'han fet les adaptacions necessàries perquè, a tots els efectes, l'ordenança penal ferma i executòria sigui equiparada a la sentència ferma. També es possibilita que el batlle instructor pugui declarar la manca de responsabilitat penal i decretar l'arxiu de les diligències prèvies si concorren en la persona encausada determinades circumstàncies excoents completes, i es relaxen puntualment els formalismes entorn de la notificació de les resolucions judicials. Ensems, s'ha fet extensiva la competència de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, a fi d'organitzar i coordinar l'execució dels treballs en benefici de la comunitat, com a pena o mesura de substitució de les penes privatives de llibertat dels condemnats majors d'edat, que fins ara duia a terme només en el cas que s'imposés una mesura disciplinària principal

d'aquestes característiques, a l'empara de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, amb resultats satisfactoris. D'aquesta manera es pretén fomentar la imposició d'aquestes penes o mesures que permeten evitar la ruptura de la persona condemnada amb la vida familiar, social i laboral, i promouen valors com la solidaritat, la responsabilitat i el bé comú. I tenint en compte que l'àrea esmentada, d'acord amb les seves funcions i atribucions, ha d'estar adscrita al ministeri competent en matèria de justícia, s'han modificat cinc articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors amb aquesta finalitat.

Una altra de les finalitats cabdals de la reforma legislativa endegada és consolidar i, si escau, millorar les garanties en l'exercici dels drets fonamentals de la persona encausada. Així doncs, s'ha ampliat el dret a l'assistència lletrada des del primer moment a qualsevol persona que presti declaració davant el Servei de Policia com a sospitosa, si els fets que motiven la investigació poden ser constitutius de delictes, encara que no hagi estat detinguda, o que hagi de ser subjecte d'un reconeixement d'identitat o d'un registre domiciliari. Al mateix temps s'ha precisat l'abast d'una renúncia eventual a aquest dret i de la participació de l'advocat en la pràctica de les diligències. També s'ha inclòs el dret de la persona sospitosa o detinguda de ser reconeguda per un facultatiu de la seva elecció, a banda del metge forense.

En aquest mateix sentit, s'han temperat els formalismes a l'efecte d'exercir l'acció civil *ex delicto*, s'ha ampliat l'exempció de l'obligació de denunciar la comissió d'un delictes als familiars de la persona infractora fins al tercer grau per adopció, s'ha fet extensiva la possibilitat d'interposar recurs a les resolucions del batlle instructor que decreta el secret parcial de les diligències prèvies o del sumari, i s'ha inclòs un nou supòsit per promoure el recurs de revisió contra una sentència ferma.

En un altre ordre d'idees, s'ha canviat o precisat la redacció d'alguns articles per fer-los més entenedors i/o adequar-los a la interpretació que en fan els tribunals o a la pràctica endegada. Com ara pel que fa als supòsits en què el Servei de Policia ha de procedir a la detenció, així com a la durada de la detenció i als mecanismes de control, sense perjudici que s'hagi previst la possibilitat de prorrogar, si bé de forma excepcional i en casos taxats, el termini perquè el batlle dicti aute de processament, i que alhora es permeti també de forma inhabitual dictar aquest aute de processament si no s'ha pogut prendre declaració a la persona encausada en el termini previst.

Finalment, determinades modificacions porten causa de l'adaptació de la norma processal penal a la Llei

18/2013, del 10 d'octubre, qualificada de modificació del Codi penal, recentment aprovada, així com de la necessitat de donar compliment als articles 36, 41 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, que preveuen obligacions prop dels òrgans judicials penals en matèria de falsedat de moneda.

Esmena 1 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa modificar l'exposició de motius, que queda redactada en els termes següents:

“Exposició de motius

El dia 16 de febrer de 1989 es va aprovar el Codi de procediment penal, el qual va ser objecte d'una primera modificació substancial en virtut de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, al mateix temps que s'aprovava la Llei qualificada de modificació del Codi penal. Aquesta reforma, molt important quant a l'abast, tenia com a objectiu adaptar la norma processal penal a les disposicions de la Constitució aprovada el 14 de març de 1993 i, en concret, conformar-la al compliment i el respecte necessaris dels drets fonamentals i les llibertats públiques que s'hi reconeixen i tutel·len. En efecte, segons es desprèn de la seva exposició de motius, calia sotmetre el Codi de procediment penal, de manera clara i expressa, als límits derivats del reconeixement constitucional dels drets i les llibertats inviolables dels ciutadans, a banda de fer-lo concordar amb el contingut de diversos tractats internacionals signats i ratificats entretant pel Principat d'Andorra.

Amb la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal es va introduir per primera vegada el procediment de l'ordenança penal, que faculta el batlle instructor per dictar una resolució en què es determinen els fets, la seva qualificació jurídica i la responsabilitat penal que se'n deriva, i alhora s'imposa una pena concreta, la durada màxima de la qual no pot excedir la meitat de la pena tipificada per a la infracció penal concernida en el Codi penal. La manca d'oposició a aquesta ordenança penal comporta que esdevingui ferma i executòria. Aquest procediment, però, només era aplicable en el supòsit de determinades contravencions penals i delictes menors, i sempre que no hi hagués reincidència.

D'acord amb l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència

internacional, el 29 de desembre del 2000, es va dur a terme una altra reforma puntual i aïllada del Codi de procediment penal, pel que fa a l'entrega vigilada d'objectes delictius i a la participació d'un agent encobert.

Tanmateix, l'aprovació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, suposa la segona reforma d'abast general de la llei processal penal, concretament en virtut de la Llei 10/2005, del 21 de febrer, qualificada de modificació del Codi de procediment penal. D'aquesta manera s'adequava el Codi de procediment penal al nou Codi penal, es derogaven determinades disposicions, en especial les referides a la suspensió i la substitució de les penes, atès que passaven a ser regulades en la norma penal, i es reformaven altres qüestions de contingut estrictament processal amb la finalitat, entre d'altres, d'esmenar problemàtiques d'ordre pràctic constatades i que entorpien el procediment penal innecessàriament o creaven disfuncions. A tall d'exemple, es va possibilitar el procediment de l'ordenança penal en relació amb totes les contravencions penals i els delictes menors, i també en el cas que existís reincidència.

Posteriorment, l'adequació de les normes penals als tractats internacionals signats i ratificats per Andorra va fer necessària una modificació puntual del Codi penal, mitjançant la Llei 15/2008, del 3 d'octubre, per adaptar-lo als compromisos contrets en matèria de corrupció i finançament del terrorisme. La qual cosa també va requerir la reforma de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, en virtut de la Llei 16/2008, del 3 d'octubre.

Tenint en compte, d'altra banda, que el Codi de procediment penal conté disposicions que incideixen en l'exercici dels drets fonamentals, i molt especialment dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, el dia 7 de setembre del 2010, el Tribunal Constitucional va dictaminar, de resultes d'unes accions incidentals de constitucionalitat interposades pel Tribunal de Corts el 31 de març del 2010, que determinats incisos dels articles 24 i 25.1 del Codi de procediment penal, que restringien l'assistència lletrada al cap de vint-i-quatre hores de la detenció, eren contraris a la Constitució i, per tant, nuls. Conseqüentment, mitjançant la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació amb l'assistència lletrada, es van modificar els incisos esmentats. Es tracta de l'única ocasió fins ara, a banda dels canvis derivats de l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig

de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, en què una modificació del Codi de procediment penal no ha estat acompanyada o ha dimanat d'una reforma paral·lela del Codi penal.

Després d'això, s'han promogut altres reformes puntuals de la norma processal penal, com ara la que dimana de la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, associada a la modificació també molt parcial del Codi penal, per conformar aquests textos legals a nous tractats internacionals signats i/o ratificats per Andorra, així com a les recomanacions del Grup d'Estats contra la Corrupció. Alhora, es va aprofitar l'avinentsa per completar o revisar la redacció d'alguns articles per millorar la seguretat jurídica i reforçar les garanties processals penals.

Finalment, la darrera modificació, operada recentment, s'ha introduït mitjançant la Llei 19/2013, del 10 d'octubre, que ha permès implementar la Decisió 2007/845/JAI del Consell, del 6 de desembre, relativa a la cooperació entre les oficines de recuperació d'actius dels estats membres en matèria de descobriment i d'identificació dels productes del crim o d'altres béns relacionats amb el crim, inclosa en l'annex que acompanya l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, la ratificació del qual fou aprovada pel Consell General el dia 24 de novembre del 2011.

Així doncs, el Codi de procediment penal, com a cos legal que conté les normes processals del dret penal, és una norma jurídica que, atesa la seva importància i l'aplicació freqüent, requereix ser modificada tot sovint en més o menys mesura, segons el cas, i aquesta circumstància s'ha fet especialment palesa a Andorra en els darrers anys. D'altra banda, la seva vinculació i interrelació no solament amb la norma substantiva del dret penal, sinó també amb altres lleis del nostre ordenament jurídic que a voltes convé reformar, encara incideixen més en aquesta necessitat de revisió constant, atès que en cas contrari les lleis mencionades poden no aconseguir la finalitat cercada d'acord amb la seva modificació.

En aquest sentit, la modificació promoguda de forma coetània de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993 i, en menys mesura, de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre del mateix any, ha fet imprescindible una nova reforma de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal. És per aquest motiu, doncs, que s'ha promogut aquesta Llei, que es divideix en seixanta-vuit articles i tres disposicions finals,

una de les quals implica la modificació de diversos articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, del 22 d'abril de 1999.

En efecte, tal com s'argumenta en l'exposició de motius de les lleis de modificació de la Llei qualificada de la Justícia i de la Llei transitòria de procediments judicials, s'ha endegat un nou repartiment de les competències atribuïdes als tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, per raons d'equilibri en l'assumpció de càrrega de treball i de millora de la coherència i la uniformitat. Així doncs, i encara que els batlles instructors segueixin jutjant pel procediment de l'ordenança penal, el Tribunal de Corts esdevé competent per jutjar en primera instància, a banda dels processos seguits per delictes majors de forma col·legiada, els que se segueixen per delictes menors, **així com també les** contravencions penals en composició unipersonal; i, consegüentment, la Sala Penal del Tribunal Superior assumeix la competència per resoldre aquests processos en apel·lació, com també els processos penals jutjats en primera instància pel Tribunal de Menors, i alhora esdevé competent per resoldre els recursos contra les resolucions dictades pel batlle instructor en període d'execució de les ordenances penals, o pel batlle de Menors en determinats casos.

Per tant, en ressurt la supressió del Tribunal Unipersonal del Batlle i del Tribunal de Batlles en l'àmbit jurisdiccional penal, que actualment són competents per jutjar, respectivament, les contravencions penals i els delictes menors. Tenint en compte ensems que, atès que s'ha volgut introduir el principi segons el qual qui és competent per dictar una resolució també ha de ser-ho per executar-la, el batlle instructor esdevé l'executor de les ordenances penals que hagi pronunciat, en lloc del Tribunal Unipersonal del Batlle, en relació amb les contravencions penals, i del Tribunal de Batlles, pel que fa als delictes menors.

En aquest sentit, la majoria dels articles de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal que s'han reformat per mitjà d'aquesta Llei ho han estat als efectes d'adequar la norma processal penal a aquesta nova distribució competencial. No obstant això, atès que aquesta adaptació requeria una modificació de gran abast quant al nombre d'articles concernits, també s'ha volgut aprofitar l'avinentesa per reformar-ne d'altres, amb l'objectiu comú d'afavorir l'agilització en la tramitació i la resolució dels processos penals, i de promoure la qualitat i l'eficàcia a l'hora d'administrar justícia.

En concret, i pel que fa al procediment de l'ordenança penal, s'han ampliat els supòsits en què ha de ser o és aplicable, i s'han fet les adaptacions necessàries perquè, a tots els efectes, l'ordenança penal ferma i executòria sigui equiparada a la sentència ferma. També es possibilita que el batlle instructor pugui declarar la manca de responsabilitat penal i decretar l'arxiu de les diligències prèvies si concorren en la persona encausada determinades circumstàncies excloents completes, i es relaxen puntualment els formalismes entorn de la notificació de les resolucions judicials. Ensems, s'ha fet extensiva la competència de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, a fi d'organitzar i coordinar l'execució dels treballs en benefici de la comunitat, com a pena o mesura de substitució de les penes privatives de llibertat dels condemnats majors d'edat, que fins ara duia a terme només en el cas que s'imposés una mesura disciplinària principal d'aquestes característiques, a l'empara de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, amb resultats satisfactoris. D'aquesta manera es pretén fomentar la imposició d'aquestes penes o mesures que permeten evitar la ruptura de la persona condemnada amb la vida familiar, social i laboral, i promouen valors com la solidaritat, la responsabilitat i el bé comú. I tenint en compte que l'àrea esmentada, d'acord amb les seves funcions i atribucions, ha d'estar adscrita al ministeri competent en matèria de justícia, s'han modificat cinc articles de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors amb aquesta finalitat.

Una altra de les finalitats cabdals de la reforma legislativa endegada és consolidar i, si escau, millorar les garanties en l'exercici dels drets fonamentals de la persona encausada. Així doncs, s'ha ampliat el dret a l'assistència lletrada des del primer moment a qualsevol persona que presti declaració davant el Servei de Policia com a sospitosa, si els fets que motiven la investigació poden ser constitutius de delicte, encara que no hagi estat detinguda, o que hagi de ser subjecte d'un reconeixement d'identitat o d'un registre domiciliari. Al mateix temps s'ha precisat l'abast d'una renúncia eventual a aquest dret i de la participació de l'advocat en la pràctica de les diligències. També s'ha inclòs el dret de la persona sospitosa o detinguda de ser reconeguda per un facultatiu de la seva elecció, a banda del metge forense.

En aquest mateix sentit, s'han temperat els formalismes a l'efecte d'exercir l'acció civil ex delicto, s'ha ampliat l'exempció de l'obligació de denunciar la comissió d'un delicte als familiars de la persona infractora fins al tercer grau per

adopció, s'ha fet extensiva la possibilitat d'interposar recurs a les resolucions del batlle instructor que decreta el secret parcial de les diligències prèvies o del sumari, i s'ha inclòs un nou supòsit per promoure el recurs de revisió contra una sentència ferma.

En un altre ordre d'idees, s'ha canviat o precisat la redacció d'alguns articles per fer-los més entenedors i/o adequar-los a la interpretació que en fan els tribunals o a la pràctica endegada. Com ara pel que fa als supòsits en què el Servei de Policia ha de procedir a la detenció, així com a la durada de la detenció i als mecanismes de control, sense perjudici que s'hagi previst la possibilitat de prorrogar, si bé de forma excepcional i en casos taxats, el termini perquè el batlle dicti aute de processament, i que alhora es permeti també de forma inhabitual dictar aquest aute de processament si no s'ha pogut prendre declaració a la persona encausada en el termini previst.

Finalment, determinades modificacions porten causa de l'adaptació de la norma processal penal a la Llei 18/2013, del 10 d'octubre, qualificada de modificació del Codi penal, recentment aprovada, així com de la necessitat de donar compliment als articles 36, 41 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, que preveuen obligacions prop dels òrgans judicials penals en matèria de falsedat de moneda.”

Article 1. Modificació de l'article 2

Es modifica l'article 2 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 2

La facultat d'administrar justícia en matèria criminal, jutjant i fent executar el que hagi estat jutjat, correspon exclusivament al Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, al Tribunal de Corts, als seus magistrats i als batlles, sense perjudici de la competència que correspongui a altres òrgans internacionals en virtut dels tractats corresponents establerts d'acord amb el que disposa l'article 65 de la Constitució.”

Esmena 2

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (2)

Es proposa modificar l'article 1, que modifica l'article 2, que queda redactat en els termes següents:

“Article 1, *Modificació de l'article 2*

Es modifica l'article 2 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 2

La facultat d'administrar justícia en matèria criminal, jutjant **i, en els casos que ho prevegin les lleis**, executant el que hagi estat jutjat, correspon al Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, al Tribunal de Corts, als seus magistrats i als batlles, sense perjudici de la competència que correspongui a altres òrgans internacionals en virtut dels tractats corresponents establerts d'acord amb el que disposa l'article 65 de la Constitució.”

Article 2. Modificació de l'article 3

Es modifica l'article 3 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 3

1. La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions del Tribunal de Corts dictades en primera instància, així com del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor en fase d'execució de les ordenances penals, en els casos previstos per la llei.

Igualment coneix, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per infraccions penals comeses per membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, i per batlles o magistrats, i executa les resolucions judicials que hagin recaigut sobre aquestes infraccions.

2. El Ple del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, exclosos els magistrats adscrits a la Sala Penal, coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions judicials del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra dictades en primera instància en les causes esmentades al segon paràgraf de l'apartat anterior.

3. El Tribunal de Corts coneix, en composició col·legiada, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per delictes majors i menors, i executa les resolucions judicials que ha pronunciat sobre aquests delictes. També coneix, en composició unipersonal, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per contravencions penals, i executa les resolucions judicials que ha pronunciat en aquesta matèria.

Igualment coneix, de forma unipersonal, del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor, en els casos i les formes previstos per la llei.

4. El Ple del Tribunal de Corts, salvat el cas de delictes flagrants, és competent per acordar la detenció i el processament dels membres del Consell

General, de la Sindicatura i del Govern, si són considerats responsables penalment durant la durada del seu mandat, així com dels batlles i magistrats, sense perjudici que la instrucció de la causa sigui a càrrec d'un magistrat del Tribunal.

5. La instrucció de les causes, per a tota classe d'infraccions, la porta a terme un batlle, sense perjudici del que preveu el paràgraf segon de l'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia.

El batlle instructor també és competent per conèixer, pel procediment d'ordenança penal, de les infraccions ressenyades a l'article 163 d'aquest Codi, així com per procedir a executar-les.”

Esmena 3

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (3)

Es proposa modificar l'article 2, que modifica l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

“Article 2. *Modificació de l'article 3*

Es modifica l'article 3 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 3

1. La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions del Tribunal de Corts dictades en primera instància, així com del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor en fase d'execució de les ordenances penals, en els casos previstos per **les lleis**.

Igualment coneix, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per infraccions penals comeses per membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, i per batlles o magistrats **i, en els casos previstos per les lleis**, executa les resolucions que hagin recaigut sobre aquestes infraccions.

2. El Ple del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, exclosos els magistrats adscrits a la Sala Penal, coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions judicials del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra dictades en primera instància en les causes esmentades al segon paràgraf de l'apartat anterior.

3. El Tribunal de Corts coneix, en composició col·legiada, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per delictes majors i menors **i, en els casos previstos per les lleis**, executa les resolucions judicials que ha pronunciat sobre aquests delictes. També coneix, en composició unipersonal, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per contravencions penals **i, en**

els casos previstos per les lleis, executa les resolucions judicials que ha pronunciat en aquesta matèria.

Igualment coneix, de forma unipersonal, del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor, en els casos i les formes previstes per les lleis.

4. El Ple del Tribunal de Corts, salvat el cas de delictes flagrant, és competent per acordar la detenció i el processament dels membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, si són considerats responsables penalment durant la duració del seu mandat, així com dels batlles i magistrats, sense perjudici que la instrucció de la causa sigui a càrrec d'un magistrat del Tribunal.

5. La instrucció de les causes, per a tota classe d'infraccions, la porta a terme un batlle, sense perjudici del que preveu el paràgraf segon de l'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia.

El batlle instructor també és competent per conèixer, pel procediment d'ordenança penal, de les infraccions ressenyades a l'article 163 d'aquest Codi, així com per executar-les **en els casos previstos per les lleis.**”

Esmena 4

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa modificar el redactat de l'article 2 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 2. *Modificació de l'article 3*

Es modifica l'article 3 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 3

1. La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions del Tribunal de Corts dictades en primera instància, així com del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor en fase d'execució de les ordenances penals, en els casos previstos per la llei.

Igualment coneix, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per infraccions penals comeses per membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, i per batlles o magistrats, i executa les resolucions judicials que hagin recaigut sobre aquestes infraccions.

2. El Ple del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, exclosos els magistrats adscrits a la Sala Penal, coneix del recurs d'apel·lació contra les resolucions judicials del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra dictades en primera instància

en les causes esmentades al segon paràgraf de l'apartat anterior.

3. El Tribunal de Corts coneix, en composició col·legiada, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per delictes majors i menors, i executa les resolucions judicials que ha pronunciat sobre aquests delictes. També coneix, en composició unipersonal, en judici oral i públic, de totes les causes seguides per contravencions penals, i executa les resolucions judicials que ha pronunciat en aquesta matèria.

Igualment coneix, de forma unipersonal, del recurs d'apel·lació contra les resolucions dictades pel batlle instructor, en els casos i les formes previstos per la llei.

4. El Ple del Tribunal de Corts, salvat el cas de delicte flagrant, és competent per acordar la detenció i el processament dels membres del Consell General, de la Sindicatura i del Govern, així com dels batlles i magistrats, durant la durada del seu mandat, si de la seva actuació se'n desprenen elements suficients per a adoptar alguna d'aquestes decisions segons les lleis, sense perjudici que la instrucció de la causa sigui a càrrec d'un magistrat del Tribunal.

5. La instrucció de les causes, per a tota classe d'infraccions, la porta a terme un batlle, sense perjudici del que preveu el paràgraf segon de l'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia.

El batlle instructor també és competent per conèixer, pel procediment d'ordenança penal, de les infraccions ressenyades a l'article 163 d'aquest Codi, així com per procedir a executar-les.”

Motivació:

Entenem que la redacció del Projecte de llei, quan preveu que la detenció i processament d'aquestes persones aforades es farà “...si són considerats responsables penalment durant la durada del seu mandat...” tècnicament no és encertat, doncs la determinació de si existeix o no responsabilitat penal no es produeix fins que es dicta sentència.

La detenció pot ser necessària i és possible acordar-la des de l'inici de les actuacions judicials penals, durant tot el procediment d'instrucció i judici i, també després d'haver-se dictat sentència. Però només és en la sentència quan es determinarà si aquestes persones són considerades responsables penalment o no.

Igual succeeix en el processament, en el qual l'autoritat judicial processa a l'encausat per entendre que hi ha indicis raonables i suficients per a considerar-lo responsable penalment, però

aquesta responsabilitat només es determina via sentència.

Finalment, per una qüestió sistemàtica, s'ha considerat adient no separar la referència a batlles i magistrats de les altres autoritats esmentades, tal com es fa en el Projecte, i s'han escrit tots seguits.

Article 3. Modificació de l'article 4

Es modifica l'article 4 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 4

Els tribunals penals són competents per resoldre les qüestions civils i administratives prejudicials suscidades per raó dels fets delictius quan apareguin íntimament lligades al fet punible de manera que sigui impossible la seva separació. El tribunal resol sempre aplicant les normes civils o administratives a les qüestions prejudicials.

Malgrat el que disposa el paràgraf anterior, si la qüestió prejudicial és determinant de la culpabilitat o de la innocència, o per constatar l'existència del delicte, el Tribunal Penal o, si escau, el batlle instructor, ha de suspendre el procediment fins que la jurisdicció competent resolgui la qüestió, si ja s'ha interposat. Si no s'ha interposat, el tribunal o el batlle instructor, segons escaigui, atorga a les parts el termini d'un mes per fer-ho davant la jurisdicció competent. Transcorregut aquest termini, que no es pot atorgar més d'una vegada en el marc del mateix procediment, i sense que cap de les parts acreditati haver-ho fet, s'aixeca la suspensió i continua el procediment, i el Tribunal Penal resol sobre la mateixa qüestió.”

Esmena 5

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 3 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“**Article 3. Modificació de l'article 4**

Es modifica l'article 4 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 4

Els tribunals penals són competents per resoldre les qüestions civils i administratives prejudicials suscidades per raó dels fets delictius quan apareguin íntimament lligades al fet punible de manera que sigui impossible la seva separació. El tribunal resol sempre aplicant les normes civils o administratives a les qüestions prejudicials.

Malgrat el que disposa el paràgraf anterior, si la qüestió prejudicial és determinant de la culpabilitat o de la innocència, o per constatar l'existència del delicte, el Tribunal Penal o, si escau, el batlle instructor, ha de suspendre el procediment fins que la jurisdicció competent resolgui la qüestió, si ja s'ha interposat. Si no s'ha interposat, el tribunal o el batlle instructor, segons escaigui, atorga a les parts el termini d'un mes per fer-ho davant la jurisdicció competent. Transcorregut aquest termini, i sense que cap de les parts acreditat haver-ho fet, s'aixeca la suspensió i continua el procediment, i el Tribunal Penal resol sobre la mateixa qüestió.”

Motivació:

En la redacció d'aquest article, la referència al “*termini*” que figura en la part final del segon paràgraf, crea confusió respecte si es refereix, o bé a negar la possibilitat de prorrogar el termini concedit per a iniciar les accions prejudicials en una altra jurisdicció; o bé, a negar la possibilitat que es pugui plantejar més d'una qüestió prejudicial determinant en el transcurs del procés penal.

En ambdós casos es proposa suprimir la frase “...*que no es pot atorgar més d'una vegada en el marc del mateix procediment,...*”.

En l'article proposat es pot diferenciar els supòsits del primer paràgraf, que indica que la qüestió prejudicial ha d'estar “*íntimament lligada al fet punible*”; del supòsit del segon paràgraf, que contempla una situació d'importància cabdal, com és que la resolució de la qüestió prejudicial és determinant de la culpabilitat o de la innocència o de l'existència del delicte. En aquest darrer cas no entenem convenient, per ser susceptible de vulneració dels drets de l'acusat, limitar aquesta prejudicialitat a una sola vegada, compte tingut que potencialment aquesta qüestió es pot plantejar en diverses ocasions durant la tramitació del procés. És el propi òrgan jurisdiccional qui determinarà si procedeix o no la suspensió, però no una sola vegada sinó les vegades que faci falta.

Si s'entén que es vol prohibir la pròrroga del termini per a acreditar que s'han iniciat les accions prejudicials davant una altra jurisdicció, simplement suprimint aquesta frase, l'objectiu es compleix.

Article 4. Modificació de l'article 6

Es modifica l'article 6 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 6

En els delictes als quals es refereix l'article 16, el Ministeri Fiscal, una vegada formulada la denúncia o la querrela, segons escaigui, per la persona ofesa o el seu representant legal, actua de conformitat amb el que estableix l'article 5.”

Article 5. Modificació de l'apartat 3 de l'article 7

Es modifica l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei qualificada del Codi de procediment penal, el qual queda redactat en els termes següents:

“3. Poden recusar el Ministeri Fiscal l'encausat, el processat, l'actor civil o l'acusador particular, el responsable civil o els seus advocats.”

Esmena 6

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (4)

Es proposa modificar l'article 5, que modifica l'apartat 3 de l'article 7, que queda redactat en els termes següents:

“Article 5. Modificació de l'apartat 3 de l'article 7

Es modifica l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei qualificada **de modificació** del Codi de procediment penal, **que** queda redactat en els termes següents:

“3. Poden recusar el Ministeri Fiscal, l'encausat, el processat, l'actor civil o l'acusador particular, el responsable civil o els seus advocats. **La recusació ha de ser proposada tan aviat com es tingui coneixement de l'existència de la causa en què es fonamenta i, en cas contrari, no és admesa a tràmit. Contra aquesta decisió no es pot interposar recurs, sense perjudici que la recusació es pugui plantejar per mitjà dels altres recursos i remeis jurisdiccional al seu abast.**”

Article 6. Modificació de l'article 12

Es modifica l'article 12 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12

Per a l'exercici del dret a la defensa reconegut als paràgrafs anteriors, els processats són defensats per un advocat, i se'ls en designa un d'ofici si no n'han nomenat. La defensa d'ofici té caràcter gratuït únicament per a les persones que acreditin la seva situació de pobresa o insolvència, declarada per un batlle o un tribunal.

Llevat d'aquest cas, el processat té l'obligació d'abonar la suma que el Govern satisfaci en concepte d'honoraris a l'advocat d'ofici, la qual forma part de les despeses judicials, sense perjudici que l'advocat pugui reclamar igualment un complement d'honoraris a la persona interessada. Aquesta

obligació d'abonament per part del processat s'estableix en els termes que prevegin les normes reglamentàries aplicables.”

Esmena 7

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 6 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 6. Modificació de l'article 12

Es modifica l'article 12 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 12

Per a l'exercici del dret a la defensa reconegut als paràgrafs anteriors, els sospitosos, els detinguts, els acusats i els processats són assistits i defensats per un advocat, i se'ls en designa un d'ofici si no n'han nomenat. La defensa d'ofici té caràcter gratuït únicament per a les persones que acreditin la seva situació de pobresa o insolvència, declarada per un batlle o un tribunal.

Llevat d'aquest cas, el processat té l'obligació d'abonar la suma que el Govern satisfaci en concepte d'honoraris a l'advocat d'ofici, la qual forma part de les despeses judicials, sense perjudici que l'advocat pugui reclamar igualment un complement d'honoraris a la persona interessada. Aquesta obligació d'abonament per part del processat s'estableix en els termes que prevegin les normes reglamentàries aplicables.”

Motivació:

Es proposa ampliar el contingut d'aquest article també a les persones que són sospitoses, detingudes o acusades però encara no han estat processades, en quin cas no hi ha, des del punt de vista tècnico-jurídic, una *defensa* sinó una *assistència* jurídica. Entenem que en aquests casos, també se'ls ha de garantir una assistència lletrada. Tot en concordança amb el que es preveu en l'article 24 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que també és objecte de modificació en l'article 10 d'aquest Projecte de Llei.

Article 7. Modificació de l'article 16

Es modifica l'article 16 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, l'apartat primer del qual fou modificat per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 16

1. L'acció penal derivada dels delictes o contravencions penals a què fan referència els articles 168, 179.2, 193, 232 i 515 del Codi penal requereix la denúncia o la querrela prèvies de la persona ofesa, del seu representant legal o, en els supòsits establerts, del Ministeri Fiscal, que haurà de ponderar els interessos concurrents. L'exercici de l'acció penal per part dels perjudicats comporta els mateixos requisits que per als delictes perseguibles d'ofici a què fa referència l'article 14 d'aquesta Llei.

En aquests delictes, de caràcter semipúblic, el perdó de la persona ofesa no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal.

2. L'acció penal derivada dels delictes a què fan referència els articles 179.1 i 479 del Codi penal requereix la interposició prèvia de querrela de la persona perjudicada o del seu representant legal.

En aquests delictes, de caràcter privat, l'exercici de l'acció penal s'efectua com a acusació privada, en la forma i en les condicions de l'article 14, i la renúncia a l'acció penal feta en qualsevol estat del procediment comporta l'extinció i l'arxiu de la causa.”

Article 8. Modificació de l'article 18

Es modifica l'article 18 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 18

L'acció civil pot ser exercida per tota persona que hagi sofert danys i perjudicis causats pel delicte o la contravenció penal. Pot intentar-se conjuntament amb la penal o, separatament, en judici civil. En aquest darrer cas no es pot exercir l'acció civil fins que hagi estat resolta l'acció penal per sentència ferma o es dicti aute de sobreseïment definitiu o provisional.

La constitució en actor civil pot produir-se en qualsevol moment del procediment fins al darrer dia del termini concedit al Ministeri Fiscal per presentar l'escrit de qualificació jurídica.

Tota persona que exerceixi l'acció civil ha de manifestar-ho, i designar advocat i domicili al Principat on se li puguin fer les notificacions degudes.

En la primera declaració s'assabenta el perjudicat del contingut d'aquest article.

El Ministeri Fiscal ha d'exercir també l'acció civil juntament amb la penal sempre que el perjudicat no s'hagi constituït en actor civil o hagi fet reserva de la seva reclamació civil, n'hagi desistit o hi hagi renunciat expressament.”

Article 9. Modificació de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 23

Es modifica la lletra b de l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“b) El nom, la professió, el domicili i les altres dades de contacte de cada una de les persones que han intervingut en el fet presumptament punible.”

Article 10. Modificació de l'article 24

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació a l'assistència lletrada, que queda redactat en els termes següents:

“Article 24

1. Tota persona sospitosa o detinguda que presti declaració davant del Servei de Policia, o en relació amb la qual s'hagi d'efectuar un registre domiciliari o un reconeixement d'identitat, ha de ser informada, de manera que ho entengui, i de forma immediata, dels fets que originen la investigació i de les raons que motiven la seva eventual privació de llibertat, així com dels drets següents:

- a) Dret a no declarar.
- b) Dret a no declarar contra si mateixa i a no confessar-se culpable.
- c) Dret a llegir ella mateixa la declaració i de fer-hi afegir les modificacions o els aclariments que cregui necessaris.
- d) Dret a designar advocat i a sol·licitar la seva presència perquè assisteixi a les seves declaracions i intervingui en els registres domiciliaris i els reconeixements d'identitat de què sigui objecte. Si la persona sospitosa o detinguda no designa advocat, l'advocat designat no accepta la designació o no se'l pot localitzar, i llevat de renúncia expressa, actua l'advocat de guàrdia, sempre que la infracció investigada pugui ser constitutiva de delictes. En qualsevol moment i malgrat haver renunciat expressament a aquest dret, la persona sospitosa o detinguda pot designar advocat o demanar l'actuació de l'advocat de guàrdia.
- e) Dret que es posi en coneixement d'un familiar, o una persona que designi, el fet de la seva detenció i el lloc on es troba, quan escaigui.
- f) Dret a rebre assistència gratuïta d'un intèrpret quan es tracti d'una persona estrangera que no compregui o no parli la llengua nacional o una de llengües dels estats veïns.

g) Dret al reconeixement del metge forense i d'un facultatiu de la seva elecció, a càrrec seu, el qual ha de comparèixer en el termini màxim de quaranta-cinc minuts i lliurar l'informe corresponent per escrit, un cop acabat el reconeixement.

2. En la declaració prestada davant la Policia s'ha de fer constar l'hora d'inici i acabament de la declaració i de les eventuais interrupcions.

La persona sospitosa només ha de romandre en les dependències policials el temps necessari per declarar. En tot cas, tant pel que fa a la persona sospitosa com a la persona detinguda, els interrogatoris no poden durar més de quatre hores seguides, i entre l'un i altre hi ha d'haver un temps de descans d'almenys 1 hora.

La persona detinguda té dret a gaudir d'un descans ininterromput d'almenys 8 hores per cada 24 hores de detenció.

3. En el cas que sigui necessari efectuar una prova d'alcoholèmia, s'ha de notificar a la persona interessada el dret que té de sol·licitar una anàlisi de sang si no es vol fer la prova d'alcoholèmia o no està d'acord amb el resultat obtingut mitjançant altres procediments.”

Esmena 8

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 10 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 10. Modificació de l'article 24

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació a l'assistència lletrada, que queda redactat en els termes següents:

“Article 24

1. Tota persona sospitosa o detinguda que presti declaració davant del Servei de Policia, o en relació amb la qual s'hagi d'efectuar un registre domiciliari o un reconeixement d'identitat, ha de ser informada, de manera que ho entengui, i de forma immediata, dels fets que originen la investigació i de les raons que motiven la seva eventual privació de llibertat, així com dels drets següents:

- a) Dret a no declarar.
- b) Dret a no declarar contra si mateixa i a no confessar-se culpable.

c) Dret a llegir ella mateixa la declaració i de fer-hi afegir les modificacions o els aclariments que cregui necessaris.

d) Dret a designar advocat i a sol·licitar la seva presència perquè assisteixi a les seves declaracions i intervingui en els registres domiciliaris i els reconeixements d'identitat de què sigui objecte. Si la persona sospitosa o detinguda no designa advocat, l'advocat designat no accepta la designació o no se'l pot localitzar, i llevat de renúncia expressa, actua l'advocat de guàrdia. En qualsevol moment i malgrat haver renunciat expressament a aquest dret, la persona sospitosa o detinguda pot designar advocat o demanar l'actuació de l'advocat de guàrdia.

e) Dret que es posi en coneixement d'un familiar, o una persona que designi, el fet de la seva detenció i el lloc on es troba. Aquesta comunicació s'ha de portar a terme en el termini màxim de 5 hores des de la petició del detingut. En cas que el detingut sigui menor d'edat, aquesta comunicació és obligatòria respecte a un dels seus representants legals i si no és possible comunicar a aquests, a un familiar proper major d'edat, i s'ha de portar a terme de forma immediata.

f) Dret a rebre assistència gratuïta d'un intèrpret quan es tracti d'una persona estrangera que no compregui o no parli la llengua nacional o una de llengües dels estats veïns.

g) Dret al reconeixement del metge forense i d'un facultatiu de la seva elecció, aquest darrer a càrrec seu, el qual ha de comparèixer en el termini màxim d'una hora i lliurar l'informe corresponent per escrit tant al Servei de Policia com a l'advocat que hagi assumit l'assistència o defensa lletrada, un cop acabat el reconeixement.

2. En la declaració prestada davant la Policia s'ha de fer constar l'hora d'inici i acabament de la declaració i de les eventuais interrupcions.

La persona sospitosa només ha de romandre en les dependències policials el temps necessari per declarar. En tot cas, tant pel que fa a la persona sospitosa com a la persona detinguda, els interrogatoris no poden durar més de quatre hores seguides, i entre l'un i altre hi ha d'haver un temps de descans d'almenys 1 hora.

La persona detinguda té dret a gaudir d'un descans ininterromput d'almenys 8 hores per cada 24 hores de detenció.

3. En el cas que sigui necessari efectuar una prova d'alcoholèmia o de detecció de tòxics, s'ha de notificar a la persona interessada el dret que té de sol·licitar una anàlisi de sang si no es vol fer la

prova d'alcoholèmia o de detecció de tòxics o no està d'acord amb el resultat obtingut mitjançant altres procediments. En tot cas, el Servei de Policia ha d'informar clarament del contingut de l'article 269 del Codi Penal.”

Motivació:

Es proposa suprimir del paràgraf 1.d) la menció “...sempre que la infracció investigada pugui ser constitutiva de delictes”, per innecessària. Entenem que el dret a assistència lletrada en els casos previstos en l'article, no es pot condicionar a una valoració prèvia del Servei de Policia. En principi si una persona és investigada, detinguda, interrogada, se li fan registres domiciliaris o reconeixements d'identitat per part dels Serveis de Policia, sempre ho ha de ser en el marc de la investigació d'uns fets que poden constituir una infracció penal. Per altra banda, si el que es vol permetre aquest article és que el dret a intervenció lletrada no sigui reconegut en la investigació d'infraccions penals menors, com les contravencions penals, entenem que no és procedent, doncs la garantia del dret a una assistència lletrada no ho és per raó de l'entitat de la presumpta infracció penal comesa, sinó perquè les accions policials esmentades són susceptibles de vulnerar els drets fonamentals dels ciutadans.

En proposa suprimir del paràgraf 1.e) la menció “...quan escaigui”, per ser un concepte indeterminat que, a més, no s'indica qui ha de valorar aquesta escaïença.

En aquest mateix paràgraf, s'introdueix l'obligació d'informar en tot cas, si el detingut és menor d'edat. Igualment, si un detingut major d'edat manifesta la seva voluntat que s'informi de la seva detenció, entenem que s'ha d'establir un termini màxim, que fixem en cinc hores.

Es proposa modificar el paràgraf 1.g) en el sentit de precisar que el cost d'un examen mèdic només serà a càrrec del detingut quan hagi demanat un facultatiu de la seva elecció. L'examen sol·licitat i practicat per un metge forense, entenem que ha de ser gratuït i a càrrec de l'Estat, compte tingut la funció garantista d'aquest examen, tant del detingut com dels propis agents del Servei de Policia.

Es proposa modificar l'apartat 3 d'aquest article en el sentit d'introduir la possibilitat de practicar una prova no només d'alcoholèmia sinó de detecció de tòxics. Així com la conveniència que s'informi de forma clara i entenedora a la persona requerida, del contingut de l'article 269 del Codi Penal que tipifica el delictes de refús a sotmetre's a proves d'alcoholèmia i detecció de tòxics.

Article 11. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació a l'assistència lletrada, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. Per garantir el dret a l'assistència d'un advocat referit al primer apartat de l'article anterior, el Servei de Policia ha d'informar la persona sospitosa o detinguda que pot designar un advocat o demanar, si escau, ser assistida per l'advocat de guàrdia de forma immediata.

2. Una vegada efectuada la designació, o sol·licitada l'assistència de l'advocat de guàrdia, la Policia l'ha d'avisar seguidament. I l'ha d'informar de la natura de la infracció objecte d'investigació policial. L'advocat, a partir d'aquest moment, pot revisar les diligències practicades, entrevistar-se privadament amb la persona sospitosa o detinguda durant un període de trenta minuts i assistir a tots els interrogatoris, sol·licitant al funcionari de Policia que la interrogui sobre els aspectes que sol·licita, i fer constar en la mateixa declaració qualsevol manifestació que vulgui emetre. Igualment l'advocat pot intervenir i assistir en els registres domiciliaris i els reconeixements d'identitat de què sigui objecte la persona sospitosa o detinguda, i fer constar en l'acta corresponent qualsevol manifestació que vulgui emetre.

Si l'advocat no compareix en el termini de quaranta-cinc minuts a comptar de la convocatòria, les actuacions poden iniciar-se sense la seva presència. Tanmateix, en cas d'urgència i amb autorització judicial prèvia degudament motivada, les actuacions poden iniciar-se amb anterioritat a aquest termini, encara que l'advocat convocat no hi sigui present.

3. En matèria de terrorisme, el batlle competent, a instància del Servei de Policia, pot considerar mitjançant resolució motivada que l'advocat designat pel detingut pot causar perjudici a les investigacions en curs. En aquest supòsit, s'ha de sol·licitar immediatament al degà del Col·legi d'Advocats la designació d'un altre advocat que n'assumeixi l'assistència.

4. Les declaracions efectuades en infracció de les prescripcions dels apartats anteriors són nul·les i sense cap efecte.

5. El Col·legi d'Advocats ha d'organitzar un torn de permanència, a fi de fer front, en tot moment, a les obligacions derivades dels preceptes anteriors.”

Esmena 9**De modificació****Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)**

Es proposa modificar el redactat de l'article 11 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 11. Modificació de l'article 25

Es modifica l'article 25 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 87/2010, del 18 de novembre, qualificada de modificació de diferents textos en l'àmbit penal en relació a l'assistència lletrada, que queda redactat en els termes següents:

“Article 25

1. Per garantir el dret a l'assistència d'un advocat referit al primer apartat de l'article anterior, el Servei de Policia ha d'informar la persona sospitosa o detinguda que pot designar un advocat o demanar, si escau, ser assistida per l'advocat de guàrdia de forma immediata.

2. Una vegada efectuada la designació, o sol·licitada l'assistència de l'advocat de guàrdia, la Policia l'ha d'avisar seguidament. I l'ha d'informar de la natura de la infracció objecte d'investigació policial. L'advocat, a partir d'aquest moment, pot revisar totes les diligències practicades, excepte si s'ha declarat secret total o parcial de sumari d'acord amb la Llei, entrevistar-se privadament amb la persona sospitosa o detinguda durant un període de trenta minuts i assistir a tots els interrogatoris, sol·licitant al funcionari de Policia que la interrogui sobre els aspectes que tingui per convenient, i fer constar en la mateixa declaració qualsevol manifestació que vulgui emetre. Igualment l'advocat pot intervenir i assistir en els registres domiciliaris i els reconeixements d'identitat de què sigui objecte la persona sospitosa o detinguda, i fer constar en l'acta corresponent qualsevol manifestació que vulgui emetre.

Si l'advocat designat no compareix en el termini de quaranta-cinc minuts a comptar de la convocatòria, el Servei de Policia convoca l'advocat de guàrdia i quan aquest compareix, les actuacions poden iniciar-se sense la presència de l'advocat designat. Tanmateix, en cas d'urgència i amb autorització judicial prèvia degudament motivada, les actuacions poden iniciar-se encara que l'advocat convocat no hi sigui present.

3. En matèria de terrorisme, el batlle competent, a instància del Servei de Policia, pot considerar mitjançant resolució motivada que l'advocat designat pel detingut pot causar perjudici a les investigacions en curs. En aquest supòsit, s'ha de

sol·licitar immediatament al degà del Col·legi d'Advocats la designació d'un altre advocat que n'assumeixi l'assistència.

4. Les declaracions efectuades en infracció de les prescripcions dels apartats anteriors són nul·les i sense cap efecte.

5. El Col·legi d'Advocats ha d'organitzar un torn de permanència, a fi de fer front, en tot moment, a les obligacions derivades dels preceptes anteriors.”

Motivació:

Es precisa en el punt 2 que l'advocat tindrà accés a “totes” les diligències practicades. Afegint també el cas que l'autoritat judicial hagi decretat secret de sumari, total o parcial, per aute, de forma raonada i d'acord amb la Llei (art. 40 del Codi de procediment penal), en quin supòsit aquest accés es veurà limitat.

Es modifica el paràgraf segon del punt 2 segons el qual si es produeix el cas que l'advocat designat no compareix en 45 minuts, l'interrogatori pot seguir sense la seva presència. Entenem i compartim la intenció del Projecte de Llei en aquest article que és la de prevenir abusos processals en el cas que l'advocat designat utilitzi l'estratagema de no presentar-se a les dependències judicials per a bloquejar o retardar les diligències d'investigació. Però creiem que la solució donada de permetre que passats 45 minuts es pugui iniciar l'interrogatori del detingut sense l'advocat implica una restricció greu i innecessària dels drets dels detinguts. La proposta de solució del Grup Parlamentari Socialista consisteix en què, en cas d'incompareixença de l'advocat designat en el termini fixat, els interrogatoris puguin començar en un termini ràpid i raonable, però amb les garanties de l'assistència d'un advocat, en aquest cas el de guàrdia, que en principi sempre ha d'estar disponible.

Article 12. Modificació de l'article 27

Es modifica l'article 27 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 27

1. Els agents del Servei de Policia tenen l'obligació de detenir:

a) La persona que ordeni el batlle o el tribunal competent.

b) La persona que ordeni el Ministeri Fiscal.

c) La persona que intenti cometre un delictes.

d) El delinqüent *in fraganti*.

e) La persona contra la qual hi hagi motius per creure que ha participat en la comissió d'un delictes.

2. L'ordre esmentada en les lletres a i b de l'apartat anterior pot ser feta verbalment, per raons d'urgència, sense perjudici que s'hagi de formalitzar per escrit en el termini màxim de dues hores.

3. En matèria de blanqueig de diners o valors o dels delictes subjacents que l'originen, mitjançant el corresponent aute motivat, el batlle instructor pot alliberar els agents de policia de l'obligació de detenció i acordar que no es detinguin els sospitosos de la comissió del delictes, o diferir-ne la detenció, amb la finalitat d'identificar les persones implicades o d'obtenir les proves necessàries, sempre que hi hagi proporció entre l'interès de la investigació i el perill que la manca de detenció pot representar.”

Article 13. Modificació de l'article 28

Es modifica l'article 28 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 28

Els agents del Servei de Policia, quan detinguin una persona en virtut del que disposa l'article anterior, han de posar-la en llibertat o lliurar-la al batlle que correspongui dins el termini de 48 hores.

Quan la detenció obeeixi a una ordre judicial, el Servei de Policia ha d'avisar immediatament el batlle o el tribunal que ha ordenat la detenció, el qual controla la seva oportunitat i durada, i no pot deixar sense efecte la detenció sense ordre prèvia del batlle o el tribunal competent.

En els altres supòsits previstos en el primer apartat de l'article anterior, el Servei de Policia ha d'avisar immediatament el Ministeri Fiscal, el qual controla l'oportunitat i la durada de la detenció, i no pot deixar-la sense efecte sense ordre prèvia del Ministeri Fiscal.”

Esmena 10

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa modificar el redactat de l'article 13 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 13. Modificació de l'article 28

Es modifica l'article 28 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 28

Els agents del Servei de Policia, quan detinguin una persona en virtut del que disposa l'article anterior, han de posar-la en llibertat o lliurar-la al batlle que correspongui dins el termini de 48 hores.

Quan la detenció obeeixi a una ordre judicial, el Servei de Policia ha d'avisar immediatament el batlle o el tribunal que ha ordenat la detenció, el qual controla la seva oportunitat i durada, i no pot deixar sense efecte la detenció sense ordre prèvia del batlle o el tribunal competent.

En els altres supòsits previstos en el primer apartat de l'article anterior, el Servei de Policia ha d'avisar immediatament el Ministeri Fiscal, el qual controla l'oportunitat i la durada de la detenció, i no pot deixar-la sense efecte sense ordre prèvia del Ministeri Fiscal. Tot salvat les decisions que pugui adoptar el batlle o Tribunal competents al respecte.”

Motivació:

Es proposa afegir una frase al darrer paràgraf de l'article en el sentit que, essent positiva la supervisió del Ministeri Fiscal en les detencions portades a terme pel Servei de Policia, no es pot deixar d'esmentar l'autoritat superior del batlle o Tribunal competent en qüestions relatives a la limitació de llibertat de les persones.

Article 14. Modificació de l'article 29

Es modifica l'article 29 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 29

El batlle a qui es faci lliurament d'una persona detinguda ha de dictar aute de processament per ordenar la presó provisional o deixar la detenció sense efecte dins les 24 hores a partir del moment en què la persona detinguda li ha estat lliurada, després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i de l'advocat, que li han d'exposar els motius en favor o en contra de la presó o la llibertat provisional.

Excepcionalment, en supòsits d'homicidi, assassinat, tortura, esclavatge, agressió o abús sexual, tràfic de drogues, segrest, tràfic d'infants, tràfic il·legal d'armes, proxenetisme, terrorisme, finançament del terrorisme, blanqueig de diners o valors, associació per atemptar contra el Principat o contra l'ordre constitucional i delictes contra la comunitat internacional, el batlle pot prorrogar, mitjançant aute motivat, el termini esmentat al paràgraf anterior fins a 72 hores. Durant aquest termini prorrogat, la persona detinguda és ingressada a les dependències del Centre Penitenciari, en una unitat separada.”

Article 15. Modificació de l'article 37

Es modifica l'article 37 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 37

Estan exempts de l'obligació establerta a l'article anterior els sacerdots i els advocats quan coneguin els fets per raó del seu ministeri o la seva professió, i el consort o la persona amb qui l'infractor estigui unit per situació de fet equivalent i altres familiars de l'infractor fins al tercer grau de consanguinitat, afinitat o adopció.”

Article 16. Modificació de l'article 42

Es modifica l'article 42 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 42

1. Una vegada acabada la instrucció de les diligències, el batlle ha d'adoptar un dels acords següents:

- a) Arxivar la denúncia, no admetre la querella o decretar l'arxiu de les diligències practicades.
- b) Decretar el sobreseïment provisional d'acord amb el que disposen els articles 126 i següents.
- c) Ordenar la incoació de sumari, si el fet revesteix caràcter de delicte, o inhibir-se a favor del Tribunal de Corts, si es considera contravenció penal, sense perjudici del que disposa l'article 163.

2. Si el batlle instructor considera que a la persona encausada li pot ser aplicada una excusa absolutòria que l'exoneri de responsabilitat penal, o que concorre en aquesta persona una de les circumstàncies excloents completes previstes als apartats 4 i 6 de l'article 27 del Codi penal, després de l'informe previ del Ministeri Fiscal, pot dictar aute motivat que declari la manca de responsabilitat penal i decreti l'arxiu de les diligències practicades, sense perjudici de la responsabilitat civil que se'n pugui derivar i que ha de ser resolta per la jurisdicció civil. Contra aquest aute es pot interposar recurs d'apel·lació, d'acord amb el que disposa l'article 194.”

Article 17. Modificació de l'article 45

Es modifica l'article 45 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 45

El batlle ha d'efectuar personalment les diligències necessàries. Pot, això no obstant, fer-se auxiliar pels seus col·laboradors i els agents del Servei de Policia, sempre que no es tracti de l'interrogatori d'un processat, d'un acarament o d'un reconeixement d'identitat.”

Article 18. Modificació de l'article 57

Es modifica l'article 57 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 57

El batlle ha de fer prestar declaració a la persona encausada tantes vegades com consideri convenient per esbrinar els fets. La convocatòria de la persona encausada s'ha de fer amb una antelació mínima de 72 hores, amb avís previ, en el mateix termini, a l'advocat designat o a l'advocat d'ofici.

En cas d'urgència i mitjançant aute motivat, el batlle pot prendre la declaració, un cop efectuada la mateixa convocatòria que preveu el paràgraf anterior, però amb una antelació mínima de fins a 6 hores.”

Article 19. Modificació del darrer paràgraf de l'article 61

Es modifica el darrer paràgraf de l'article 61 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat com segueix:

“ (...)

En ambdós casos les despeses que ocasioni la intervenció de l'interpret van a càrrec de l'Administració de Justícia, o formen part de les despeses judicials en cas de condemna.”

Article 20. Modificació de l'article 65

Es modifica l'article 65 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat com segueix:

“Article 65

Si la persona encausada està detinguda, la primera declaració s'ha d'efectuar dins el termini màxim de 24 hores a comptar del moment en què hagi estat posada a disposició del batlle, excepte que concorrin motius que impossibilitin la seva pràctica.

Transcorregut aquest termini, indistintament que s'hagi pogut procedir o no a la declaració de la persona encausada, el batlle ha de dictar aute de processament per decretar la llibertat o, si escau, la presó de la persona detinguda, després que, en aquest darrer cas, hagi escoltat les al·legacions del Ministeri Fiscal i de l'advocat designat o de guàrdia.”

Article 21. Addició d'un apartat 5 a l'article 116

S'introdueix un apartat 5 a l'article 116 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2013, del 16 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“5. En matèria de falsedat de moneda el batlle instructor pot acordar el lliurament de part de la moneda intervinguda als organismes tècnics i les autoritats competents en la lluita contra la falsificació de l'euro, d'acord amb el que disposen els articles 36 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, sempre que això no impedeixi l'ús i la conservació de la moneda lliurada com a objecte de prova en el marc del procés corresponent.”

Article 22. Modificació de l'enunciat del títol tercer

Es modifica l'enunciat del títol tercer de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Títol tercer. *Del Tribunal de Corts quan actua en composició col·legiada*”

Article 23. Modificació de l'article 123

Es modifica l'article 123 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, la lletra a del qual fou modificada per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 123

Un cop rebuts els autes, el president del Tribunal designa per torn el magistrat ponent o el magistrat que ha d'actuar en composició unipersonal.

En el cas que es tracti d'una causa seguida per delictes major o menor, el magistrat ponent posa de manifest els autes immediatament a la Secretaria del Tribunal, al fiscal, a l'actor civil, al querellant, al defensor o als defensors i als tercers responsables, dins un termini conjunt de 15 dies, perquè puguin proposar:

- La pràctica de diligències sumariales que no hagi estat possible proposar anteriorment; que hagin estat denegades de forma improcedent, tot i haver estat proposades anteriorment, o que s'hagin admès anteriorment però no s'hagin practicat per motius no imputables a la persona sol·licitant.
- La pràctica de les proves que no es puguin practicar en el moment de la vista.
- El sobreseïment de la causa.

d) Qualsevol altre pronunciament convenient al seu dret.

e) L'obertura del judici oral. Quan el fiscal sol·liciti l'obertura del judici oral, en el mateix escrit ha de formular la qualificació provisional dels fets i ha de proposar les proves de les quals intenti valer-se.”

Article 24. Modificació de l'article 125

Es modifica l'article 125 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 125

Una vegada transcorregut el termini assenyalat en l'article 123, el Tribunal pot acordar:

1. Procedir al processament sol·licitat en la instrucció de la causa i denegat pel batlle. En aquest cas es revoca sense cap més tràmit l'aute de conclusió, i es retorna el sumari per practicar les diligències que siguin conseqüència de la dita resolució.
2. Revocar l'aute de conclusió del batlle. En aquest cas es mana tornar el procés al batlle perquè completi la instrucció de la causa, practiqui les diligències que s'indiquin i les altres que siguin necessàries a la vista de la pràctica de les primeres.
3. Celebrar el judici oral.
4. Sobreseure la causa.
5. Declarar el fet perseguit “contravenció penal”, a l'efecte que es designi el magistrat que ha d'actuar en composició unipersonal.”

Article 25. Addició d'un darrer paràgraf a l'article 132

S'introdueix un darrer paràgraf a l'article 132 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“[...]

Transcorregut el termini de trenta dies, i a manca de presentació de l'escrit de qualificació provisional per part dels defensors dels processats i/o les terceres persones civilment responsables, es considera que desisteixen de la proposició de prova, sense perjudici de la facultat del Tribunal per acordar la pràctica de les proves que consideri oportunes per proveir millor.”

Article 26. Modificació de l'enunciat del capítol primer del títol IV

Es modifica l'enunciat del capítol I del títol quart de la Llei qualificada de modificació del Codi de

procediment penal, que passa a denominar-se “capítol únic”, i que queda redactat en els termes següents:

“Capítol únic. *De l'ordenança penal*”

Article 27. Modificació de l'article 163

Es modifica l'article 163 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 163

1. Quan el procediment penal se segueix únicament per contravencions penals, aquestes darreres han de ser jutjades pel procediment d'ordenança penal. També es poden jutjar mitjançant ordenança penal quan el procediment se segueixi, a més, per un delictes. Igualment poden ser jutjats pel procediment d'ordenança penal els delictes menors i els delictes majors la pena màxima prevista dels quals sigui igual o inferior a quatre anys de presó.
2. També es pot fer ús del procediment d'ordenança penal quan, a més de resoldre sobre la responsabilitat penal, s'ha de resoldre sobre la responsabilitat civil derivada de la infracció penal. En aquest supòsit, si no se'n pot fer pronunciament en el mateix acte, la qüestió ha de ser resolta en període d'execució, en què es determinen els responsables civils, el grau de responsabilitat i les quantitats d'indemnització.
3. Per garantir el dret a la defensa, quan es tracti de delictes menors o majors, s'ha d'atribuir advocat d'ofici al responsable penal, si no n'ha nomenat, i també, sempre que concorri declaració de pobresa o insolvència, a qualsevol altra persona contra la qual es dirigeixi l'acció civil derivada del delictes. En cas que es faci ús del procediment d'ordenança penal en el moment en què un detingut és posat a disposició judicial i abans de prendre-li declaració, en lloc de l'advocat d'ofici actua l'advocat de guàrdia.”

Esmena 11

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa modificar el redactat de l'article 27 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 27. Modificació de l'article 163

Es modifica l'article 163 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada

de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 163

1. Quan el procediment penal se segueix per contravencions penals, delictes menors i delictes majors es poden jutjar mitjançant ordenança penal sempre i quan la pena màxima prevista per a qualsevol d'aquests, examinats individualment o conjunta, sigui igual o inferior a quatre anys de presó.

2. També es pot fer ús del procediment d'ordenança penal quan, a més de resoldre sobre la responsabilitat penal, s'ha de resoldre sobre la responsabilitat civil derivada de la infracció penal. En aquest supòsit, si no se'n pot fer pronunciament en el mateix acte, la qüestió ha de ser resolta en període d'execució, en què es determinen els responsables civils, el grau de responsabilitat i les quantitats d'indemnització.

3. Per garantir el dret a la defensa, quan es tracti de delictes menors o majors, s'ha d'atribuir advocat d'ofici al responsable penal, si no n'ha nomenat, i també, sempre que concorri declaració de pobresa o insolvència, a qualsevol altra persona contra la qual es dirigeixi l'acció civil derivada del delictes. En cas que es faci ús del procediment d'ordenança penal en el moment en què un detingut és posat a disposició judicial i abans de prendre-li declaració, en lloc de l'advocat d'ofici actua l'advocat de guàrdia.”

Motivació:

Es proposa modificar l'apartat 1 del present article a fi de clarificar la seva redacció, compartint la seva finalitat.

Article 28. Modificació de l'article 164

Es modifica l'article 164 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 164

El batlle de guàrdia o el batlle instructor, després de revisar l'expedient policial, en qualsevol moment de la instrucció, fins i tot abans d'haver prestat davant seu declaració escrita l'inculpat, pot acordar, per ordenança penal, verbalment i sense cap altre tràmit, llevat de la consulta prèvia al Ministeri Fiscal i al lletrat defensor en relació amb els fets, les circumstàncies personals de l'interessat i la pena imposable, que s'han de manifestar també verbalment, la imposició conjunta o alternativa de les penes assenyalades per als delictes i les contravencions penals fins a un màxim de la meitat.”

Article 29. Modificació de l'article 165

Es modifica l'article 165 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 165

1. Un cop notificada l'ordenança a la persona interessada, a les altres parts i al Ministeri Fiscal, aquest darrer i la persona interessada i les altres parts, amb consulta prèvia als lletrats respectius, en aquest mateix acte, poden formular oposició per simple manifestació davant el secretari de la Batllia.

En defecte d'oposició, l'ordenança esdevé ferma i executòria. En aquest cas es notifica en aquest mateix acte i per escrit l'ordenança penal, que ha de contenir un resum breu dels fets, la seva qualificació jurídica i la pena imposada, i es comunica, si escau, al Registre d'Antecedents Penals.

2. El batlle pot, dins el termini de cinc dies a partir de la notificació, rectificar qualsevol equivocació material, aclarir conceptes confusos o suplir eventuais omissions que s'observin en l'ordenança.

Els errors materials manifestes i els aritmètics poden ser rectificats en qualsevol moment.”

Esmena 12

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa modificar el redactat de l'article 29 del Projecte de llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 29. Modificació de l'article 165

Es modifica l'article 165 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 165

1. Un cop notificada l'ordenança a la persona interessada, a les altres parts i al Ministeri Fiscal, aquest darrer i la persona interessada i les altres parts, amb consulta prèvia als lletrats respectius, en aquest mateix acte, poden formular oposició per simple manifestació davant el secretari de la Batllia.

En defecte d'oposició, l'ordenança esdevé ferma i executòria. En aquest cas es notifica en aquest mateix acte i per escrit l'ordenança penal, que ha de contenir un resum breu dels fets, la seva qualificació jurídica i la pena imposada, i es

comunica, si escau, al Registre d'Antecedents Penals.

2. El batlle pot, dins el termini de cinc dies a partir de la notificació, rectificar qualsevol equivocació material, aclarir conceptes confusos o suplir eventuais omissions que s'observin en l'ordenança.

Els errors materials manifestes i els aritmètics poden ser rectificats en qualsevol moment.

En cap cas, aquestes rectificacions no poden augmentar la pena imposada.”

Motivació:

Es proposa afegir un darrer paràgraf a l'article la menció que cap modificació de l'ordenança penal pot suposar un augment de la pena imposada, cas contrari causaria un perjudici al condemnat i una lesió del seu dret de defensa, en forma d'indefensió.

Article 30. Modificació del primer paràgraf de l'article 166

Es modifica el primer paràgraf de l'article 166 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 166

Si s'ha formulat oposició, el batlle fa constar per diligència la pena proposada pel Ministeri Fiscal i els lletrats de la persona interessada i de les altres parts, així com la pena acordada. En aquest cas, l'ordenança queda sense efecte i la causa ha de ser jutjada pel tribunal que correspongui, després de practicar la instrucció si es tracta de delictes. Si el batlle actua en funcions de guàrdia, després de practicar les diligències que convinguin, ha de trametre l'expedient al batlle instructor que correspongui.

(...)”

Article 31. Modificació de l'enunciat del capítol II del títol quart

1. Es modifica l'enunciat del capítol II del títol quart de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que esdevé el nou títol cinquè, i que queda redactat en els termes següents:

“Títol cinquè. *Del Tribunal de Corts quan actua en composició unipersonal*”

2. Els títols cinquè, sisè, setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè passen a numerar-se, respectivament, títols sisè, setè, vuitè, novè, desè, onzè, dotzè i tretzè, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Article 32. Modificació de l'article 167

Es modifica l'article 167 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 167

Les contravencions penals són jutjades pel Tribunal de Corts en composició unipersonal. Les persones interessades poden tenir en tot moment coneixement i còpia de les actuacions.”

Article 33. Modificació de l'article 168

Es modifica l'article 168 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 168

El magistrat designat com a ponent fixa la data del judici i convoca els inculpats, les altres parts i els testimonis amb una anticipació mínima de 15 dies, i adverteix les parts que han de comparèixer a l'acte del judici amb les proves que vulguin aportar. El Ministeri Fiscal ha de ser informat amb la mateixa antelació de la relació dels procediments objecte del judici.”

Article 34. Modificació de l'article 171

Es modifica l'article 171 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 171

De cada judici s'ha de redactar una acta que ha de recollir de la forma més extensa i fidel possible totes les actuacions, i ha de ser signada pel secretari.”

Article 35. Modificació de l'article 173

Es modifica l'article 173 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 173

Dins el termini de quinze dies el magistrat ha de dictar sentència.”

Article 36. Addició d'un segon paràgraf a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 181

S'introdueix un segon paràgraf a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 181 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“(…)”

En matèria de falsedat de moneda, la sentència també ha de resoldre sobre la destrucció de la moneda falsa comissada i/o el seu lliurament als

organismes tècnics i les autoritats competents en la lluita contra la falsificació de l'euro, d'acord amb el que disposen els articles 36 i 42 de la Llei 17/2013, del 10 d'octubre, sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.”

Article 37. Modificació de l'article 186

Es modifica l'article 186 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 186

Les notificacions s'efectuen mitjançant el lliurament d'una còpia o una fotocòpia autèntica de la resolució, on han de constar el dia, l'hora i el lloc en què es practiqui la diligència esmentada, amb la signatura de la persona que rep la notificació, sota la fe del secretari. Quan la notificació s'efectuï al domicili de les parts, el secretari pot delegar el nunci per portar-la a la pràctica.

La notificació a persones residents a l'estranger es pot efectuar mitjançant la comissió rogatòria corresponent. També és vàlida la notificació si s'ha efectuat per carta certificada amb acusament de recepció per part de la mateixa persona interessada si les autoritats del país de residència no s'oposen a aquesta forma de notificació, sense perjudici del que disposin els convenis internacionals sobre la matèria.

La notificació es pot efectuar al domicili de l'advocat de la persona interessada, si aquesta darrera ha procedit prèviament a designar-lo a aquest efecte.

La notificació a persones en parador desconegut pot efectuar-se igualment mitjançant edicte.”

Esmena 13

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa modificar el redactat de l'article 37 del Projecte de Llei que quedaria redactat de la forma següent:

“Article 37. Modificació de l'article 186

Es modifica l'article 186 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 186

Les notificacions s'efectuen mitjançant el lliurament d'una còpia o una fotocòpia autèntica de la resolució, on han de constar el dia, l'hora i el lloc en què es practiqui la diligència esmentada, amb la signatura de la persona que rep la notificació, sota la fe del secretari. Quan la notificació s'efectuï al domicili de les parts, el secretari pot delegar el nunci per portar-la a la pràctica.

La notificació a persones residents a l'estranger es pot efectuar mitjançant la comissió rogatòria corresponent. També és vàlida la notificació si s'ha efectuat per carta certificada amb acusament de recepció per part de la mateixa persona interessada si les autoritats del país de residència no s'oposen a aquesta forma de notificació, sense perjudici del que disposin els convenis internacionals sobre la matèria.

La notificació es pot efectuar al domicili de l'advocat de la persona interessada, si aquesta darrera ha procedit prèviament a designar-lo expressament a aquest efecte. En tot cas, la notificació no serà vàlida i s'haurà de cursar pels canals normals quan l'advocat designat, malgrat haver estat designat a l'efecte, rebutgi acceptar la notificació.

La notificació a persones en parador desconegut pot efectuar-se igualment mitjançant edicte.”

Motivació:

Entenem interessant la possibilitat que resolucions judicials que no siguin sentències puguin ésser notificades vàlidament via l'advocat designat, per tal d'agilitzar les gestions de notificació. Ara bé, creiem necessari precisar i afegir al Projecte de Llei que aquesta forma de notificació només serà vàlida i produirà efectes:

- Si la persona interessada ha designat al seu advocat de forma expressa per a rebre aquest tipus de notificacions;

- I, a més, que l'advocat accepti, també expressament no només la designació inicial feta pel seu client, sinó que també accepti rebre la notificació concreta.

Davant pronunciaments o actes judicials concrets, no és l'advocat qui pren la decisió d'actuar en determinada forma o direcció. L'advocat aconsella i assessora, però no pren la decisió, que només correspon a la persona interessada.

No és estrany que en la pràctica forense, l'advocat perdi en contacte amb el seu client o tingui dificultats per a contactar amb ell.

Si no és la persona interessada qui pren la decisió que correspongui en relació als actes judicials que se li han notificat, es pot produir una vulneració dels seus drets.

Finalment assenyalar que els advocats no tenen els recursos de l'administració de Justícia per a notificar actes o resolucions judicials als seus clients.

Article 38. Modificació de l'article 189

Es modifica l'article 189 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 189

Les sentències són notificades pel magistrat o per un membre del tribunal que les ha dictat. Per mandat de cada un d'ells la notificació pot ser feta per un secretari del tribunal. La notificació es fa mitjançant lectura i lliurament de còpies en acte públic, la qual cosa s'ha de fer constar mitjançant diligència.”

Article 39. Modificació de l'article 194

Es modifica l'article 194 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 194

Contra la resolució del batlle instructor que acorda l'arxiu de les diligències, que desestima la denúncia o la querella, que estima la querella que hagi estat impugnada al·legant vicis de capacitat de la part querellant, que decreta el secret total o parcial de les diligències prèvies o del sumari, que decreta el sobreseïment, que acorda o denega la presó o la llibertat provisional, o qualsevol mesura preventiva de caràcter personal o econòmic, o que denega el processament, es pot interposar recurs d'apel·lació en el termini dels cinc dies següents a la notificació davant el Tribunal de Corts. El magistrat designat l'admet a un sol efecte i, oït per escrit el Ministeri Fiscal i les parts dins el termini de deu dies, resol en un altre termini de deu dies tant si han emès l'informe com si no ho han fet.”

Article 40. Modificació de l'article 195

Es modifica l'article 195 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 195

Contra les resolucions a què fa referència l'article següent, dictades pel Tribunal de Corts en primera instància, i pel batlle instructor en fase d'execució de les ordenances penals, es pot interposar recurs d'apel·lació que resol la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra.”

Article 41. Modificació de l'article 196

Es modifica l'article 196 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 196

Són susceptibles de recurs d'apel·lació:

- a) Les sentències que no hagin estat dictades en rebel·lia de la persona condemnada.
- b) Els autes de sobreseïment i les altres decisions que impedeixen la prossecució de la causa.
- c) Els autes que, en període d'execució de sentència o d'ordenança penal, fixin indemnitzacions de qualsevol naturalesa o resolguin sobre qualsevol incident, llevat que aquesta Llei disposi el contrari.
- d) Les resolucions revocatòries de qualsevol benefici relatiu al compliment de la condemna a què es refereixen els articles 214, 221 i 234.
- e) Les resolucions a què fa referència l'article 78 del Codi penal, així com les resolucions relatives a substitucions de mesures de seguretat, o a deixar sense efectes les suspensions i les substitucions a què fa referència l'article 77 del Codi penal.”

Esmena 14**De modificació**

Grup Mixt (1)

Es proposa modificar en l'article 41, el paràgraf introduint un nou paràgraf de l'article 196 amb la finalitat de precisar la referència al judici en rebel·lia, amb la qual cosa el text, en el qual s'haurien de modificar les lletres dels paràgrafs fins arribar a la d), quedaria així:

“Article 196

Són susceptibles de recurs d'apel·lació:

- a) Les sentències que no hagin estat dictades en rebel·lia de la persona condemnada.
- b) Les sentències que hagin estat dictades en rebel·lia d'acord amb el que estableix l'article 244.”**

(La negreta és només a efectes de facilitar la visualització de la modificació)

Motivació:

El redactat del projecte fa aparèixer indirectament el problema del judici en rebel·lia i per això sembla més adient explicitar que si s'admet aquesta classe de judici és amb limitació a delictes no greus i garantint el recurs.

Article 42. Modificació de l'enunciat del títol novè

Es modifica l'enunciat del títol vuitè de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que ha passat a ser numerat com a títol novè d'acord amb l'article 31.2 d'aquesta Llei, i que queda redactat en els termes següents:

“Títol novè. *Execució de sentències i ordenances penals*”

Article 43. Modificació de l'article 205

Es modifica l'article 205 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 205

L'execució de les sentències dictades pel Tribunal de Corts correspon al magistrat designat com a ponent. Els incidents en període d'execució són resolts pel mateix tribunal.

L'execució de les ordenances penals fermes i executives correspon al batlle instructor que les ha dictat. Els incidents en període d'execució són resolts pel mateix batlle instructor.

L'execució dels treballs en benefici de la comunitat pertoca al ministeri encarregat de la justícia, sota el control del tribunal o el batlle competent.”

Article 44. Modificació de l'article 208

Es modifica l'article 208 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 16/2008, del 3 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 208

El compliment a Andorra de les penes privatives i restrictives de llibertat s'ajusta al que disposen les lleis especials i els reglaments corresponents. En matèria de privació del permís de conduir, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot fer ús de les facultats que l'article 110.2.c atorga al batlle instructor.

S'ha d'abonar enterament el temps de presó preventiva, el temps d'arrest i el temps de privació de permís d'arma o de conduir que s'hagi efectuat durant la instrucció de la causa, tenint en compte, si escau, el que es disposa a l'article 110.2.c i les equivalències següents:

- Un arrest de temps festiu al Centre Penitenciari equival a dos dies de presó, o a un si s'ha complert al domicili.
- Dos dies d'arrest nocturn o parcial diari al Centre Penitenciari equivalen a un dia de presó, o a mig si s'ha complert al domicili.
- Dos dies d'arrest domiciliari equivalen a un dia de presó.

Els beneficis relatius a la reducció o al compliment de les penes de presó o arrest són acumulables dins els límits previstos per la Llei.”

Article 45. Modificació de l'article 209

Es modifica l'article 209 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal,

modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 209

1. Quan es tracti de penes privatives de llibertat superiors a un mes complertes a Andorra, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot, d'ofici o a proposta del director del Centre Penitenciari, després de l'informe previ del Ministeri Fiscal, acordar una reducció de pena per bona conducta i col·laboració del pres en les activitats del Centre. Aquesta reducció no pot ser superior a 2,5 dies per mes de presó ferma o d'arrest complert al Centre Penitenciari calculats sobre la pena ferma imposada.

2. El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot retirar totalment o parcialment, d'ofici o a demanda del director del Centre Penitenciari o del Ministeri Fiscal, la reducció acordada en cas d'infracció posterior del condemnat a les normes penitenciàries, o en cas de mala conducta.

3. No es pot interposar recurs contra les resolucions dictades en aquesta matèria.”

Article 46. Modificació de l'article 210

Es modifica l'article 210 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 210

El condemnat que, en període d'execució de sentència o ordenança penal, i un cop aplicats els beneficis penitenciaris a què fa referència l'article anterior, hagi complert almenys la meitat de la pena de presó ferma, pot sol·licitar la substitució de la resta de la pena de presó que quedi per complir per la pena d'arrest domiciliari amb control monitoritzat, sempre que la presó no hagi estat acordada per raó de delictes majors d'evasió o de comportament sexual, o relatius a la seguretat interior del Principat, a la moneda falsa, al blanqueig de diners o valors, a la salut pública, o a la vida, la integritat i la llibertat de les persones, i sempre que la persona interessada sigui resident al Principat i no hagi estat expulsada.

Contra la decisió del tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'acordar o denegar la petició, no s'hi pot interposar recurs.

En cas que es constati una infracció a l'arrest domiciliari amb control monitoritzat, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'ofici o a instància del Ministeri

Fiscal, pot acordar la revocació parcial o total de la mesura, després d'audiència prèvia de les parts. Tanmateix, pot acordar immediatament la revocació provisional. En aquest cas ha de resoldre sobre la revocació definitiva en el termini màxim d'un mes, si el condemnat ha estat empresonat.

Contra la decisió adoptada no es pot interposar recurs.”

Article 47. Modificació de l'article 211

Es modifica l'article 211 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 211

El president del Tribunal de Corts, o el magistrat que delegui, ha de visitar el Centre Penitenciari com a mínim un cop cada tres mesos o sempre que ho cregui necessari, per assabentar-se de tot el que fa referència a la situació dels detinguts o presos, i ha d'adoptar les mesures necessàries per esmenar qualsevol abús o deficiència que hagi observat.

Amb la mateixa finalitat, el fiscal general, o el fiscal adjunt que delegui, ha de fer-ho una vegada cada tres mesos i pot fer-ho sempre que ho cregui necessari.

El director del Centre Penitenciari ha d'enviar diàriament al fiscal general, als fiscals adjunts, al batlle de guàrdia, als batlles instructors, als magistrats del Tribunal de Corts i de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, i als secretaris judicials corresponents, la relació de les persones internades al Centre, amb especificació de les altes i baixes produïdes.”

Article 48. Modificació de l'article 212

Es modifica l'article 212 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 212

El condemnat a arrest domiciliari o a arrest domiciliari amb control monitoritzat no pot absentar-se del seu domicili durant tot el termini fixat pel tribunal o el batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal. Aquests darrers poden fer controlar en tot moment la presència del condemnat al domicili.

Les mesures de control monitoritzat no poden adoptar-se sense el consentiment previ de la persona interessada i les despeses telefòniques o d'una altra mena generades són a càrrec seu, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients.”

Article 49. Modificació de l'article 213

Es modifica l'article 213 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 213

En el cas d'arrest de cap de setmana o d'arrest parcial diari en dependència separada del Centre Penitenciari o al domicili propi, correspon al tribunal o al batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal fixar els horaris i les condicions particulars d'execució. Quan hi hagi control monitoritzat, les despeses són a càrrec de la persona interessada llevat que no disposi de recursos econòmics suficients.”

Article 50. Modificació de l'article 218

Es modifica l'article 218 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 218

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal ha de comprovar, directament o per mitjà del Servei de Policia, que el condemnat respecta la condició o les condicions imposades per obtenir la seva reforma o per indemnitzar la víctima.

També pot ordenar la recollida de mostres d'orina i/o de sang a càrrec de personal sanitari, amb la finalitat de controlar el compliment de les condicions imposades.”

Article 51. Modificació de l'article 219

Es modifica l'article 219 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 219

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'ofici o a instància d'una part, d'acord amb el que disposa l'article 63 del Codi penal, pot modificar les obligacions imposades o bé disminuir el termini durant el qual són aplicables, després de l'informe escrit del Ministeri Fiscal, de la defensa i, si escau, de la part perjudicada.”

Article 52. Modificació de l'article 221

Es modifica l'article 221 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 221

En cas d'incompliment de les condicions de la suspensió o en cas de manca de notificació de canvi de domicili, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal adopta la

decisió corresponent d'acord amb el que disposa l'article 64.4 del Codi penal, després de l'audiència de les parts. Tanmateix, pot acordar immediatament la revocació provisional. En aquest cas ha de resoldre definitivament en el termini màxim d'un mes, si el condemnat ha estat empresonat.

Contra les decisions, tant provisionals com definitives, que s'adoptin es pot interposar recurs d'apel·lació.”

Article 53. Modificació de l'article 224

Es modifica l'article 224 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per la Llei 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 224

La semilibertat permet als presos i als condemnats a la pena d'arrest domiciliari, amb control monitoritzat o sense, fora del Centre Penitenciari o del domicili i sense vigilància contínua durant el dia, de treballar sigui com a assalariats sigui per compte propi, de seguir un tractament mèdic o cursos d'estudis o bé, amb el seu acord, d'efectuar treballs d'interès públic, amb obligació de reintegrar-se després del treball o l'activitat al Centre Penitenciari o al domicili, si així ho decideix el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal.

Si es volen adoptar mesures de control monitoritzat, cal el consentiment previ de la persona interessada. Les despeses telefòniques o d'una altra mena generades són a càrrec seu, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients.”

Article 54. Modificació de l'article 228

Es modifica l'article 228 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 228

El director del Cos de Policia o del Centre Penitenciari, sota la supervisió del tribunal o del batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, han de controlar el funcionament de la semilibertat.

Qualsevol incompliment del règim de semilibertat ha de ser assenyalat immediatament al tribunal o al batlle esmentats, o al batlle de guàrdia.”

Article 55. Modificació de l'article 229

Es modifica l'article 229 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 229

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot acordar la semilibertat, amb control monitoritzat o sense, en el moment de dictar la sentència, l'ordenança penal, o en període d'execució d'aquesta sentència o ordenança, quan la pena de presó ferma imposada sigui inferior o igual a sis mesos, o quan, tenint en compte la presó provisional, el ròssec de la pena de presó ferma sigui inferior o igual a sis mesos.”

Article 56. Modificació de l'article 230

Es modifica l'article 230 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, modificat al seu torn per les lleis 16/2008, del 3 d'octubre, i 19/2012, de l'11 d'octubre, qualificades de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 230

El condemnat que, en període d'execució de sentència o d'ordenança penal, hagi complert almenys les dues terceres parts de la pena de presó ferma, després d'haver-se aplicat els beneficis de l'article 209 si és el cas, pot sol·licitar acollir-se al règim de semilibertat amb control monitoritzat o sense, per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir, amb independència del que disposa l'article 229. També s'hi poden acollir les persones a les quals s'ha substituït la pena de presó ferma per la d'arrest domiciliari, amb control monitoritzat o sense, d'acord amb l'article 210.

Un cop acordada la semilibertat en virtut d'aquest article o de l'article 229, i havent transcorregut la meitat del termini previst per a la semilibertat, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, d'ofici o a instància del pres, pot acordar-ne la llibertat condicional per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir.

El tribunal o el batlle esmentats poden atorgar igualment la llibertat condicional al condemnat, hagi estat expulsat o no, quan hagi complert les cinc sisenes parts de la pena de presó ferma imposada en la sentència o l'ordenança penal, o del ròssec resultant després d'aplicar el benefici establert a l'article 209 i amb independència de si la pena de presó ha estat substituïda per la d'arrest domiciliari prevista a l'article 210. Aquest benefici també és aplicable a les penes d'arrest.”

Article 57. Modificació de l'article 231

Es modifica l'article 231 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 231

La decisió d'acordar el règim de semilibertat o de llibertat condicional correspon al tribunal o al batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal, els quals l'adopten després d'haver oït el parer del Ministeri Fiscal i del director del Centre Penitenciari, si escau.”

Article 58. Modificació de l'article 232

Es modifica l'article 232 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 232

El tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal acorda o denega l'acolliment al règim de semilibertat o de llibertat condicional, en funció dels elements acreditatius de les possibilitats de reinserció social del condemnat.”

Article 59. Modificació de l'article 233

Es modifica l'article 233 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 233

El tribunal o el batlle competent per a l'execució de la sentència o de l'ordenança penal que acordi el compliment de la pena en règim de semilibertat o en règim de llibertat condicional pot imposar, després d'haver oït el Ministeri Fiscal i el condemnat, una o diverses de les obligacions contingudes a l'article 62 del Codi penal.

També ha de comprovar, directament o per mitjà de l'àrea competent del ministeri encarregat dels afers socials o del Servei de Policia, que el condemnat respecta les condicions imposades.”

Article 60. Modificació de l'article 234

Es modifica l'article 234 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 234

Si el condemnat en règim de semilibertat o en règim de llibertat condicional no observa bona conducta o no respecta les condicions particulars que li han estat imposades, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, o el batlle de guàrdia, en cas d'urgència, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, poden decretar la revocació de la semilibertat o de la llibertat condicional i el seu reempresonament durant el temps que encara li falta per complir.

La decisió és adoptada, o reconsiderada si s'ha adoptat en cas d'urgència, pel tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal, després de l'informe del Ministeri Fiscal i del

condemnat en un termini de cinc dies a partir de la petició, de la revocació o del reempresonament d'urgència acordat, amb audiència pública, si escau.

Contra la decisió adoptada només es pot interposar recurs si la semilibertat ha estat atorgada en la sentència o en l'ordenança penal.

Contra la decisió de revocar la llibertat condicional no es pot interposar recurs.”

Article 61. Modificació de l'article 235

Es modifica l'article 235 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 235

Excepcionalment, per raons legítimes i justificades, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal poden, després de l'informe del Ministeri Fiscal i del director del Centre Penitenciari, atorgar al pres un permís de sortida d'una durada màxima de cinc dies, amb les limitacions que siguin procedents i amb vigilància o control monitoritzat, si escau.”

Article 62. Modificació de l'article 236

Es modifica l'article 236 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 236

El pagament de la multa o les despeses judicials ha de fer-se en el termini de 15 dies a partir de l'endemà de la notificació de la sentència o de l'ordenança penal. Quan la persona condemnada no tingui recursos, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal pot autoritzar-la a fer el pagament en terminis, que han de ser fixats tenint present la seva situació.

En cas d'assistència lletrada de guàrdia o d'ofici, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal ha de reintegrar al Govern la suma satisfeta en concepte d'honoraris d'advocat, en els termes que prevegin les normes reglamentàries aplicables.”

Article 63. Modificació de l'article 237

Es modifica l'article 237 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 237

En cas d'impagament de la multa o de les despeses judicials, el tribunal o el batlle competent per executar la sentència o l'ordenança penal procedeix per la via executiva.”

Article 64. Modificació de l'article 238

Es modifica l'article 238 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 238

La determinació de la responsabilitat civil en període d'execució de sentència o ordenança penal s'ajusta als tràmits següents:

- a) El tribunal o el batlle competent requereix, si escau, a les parts que aportin les proves que estimin oportunes en el termini que fixi.
- b) Seguidament dóna vista a les parts de les actuacions. A partir d'aquest moment l'acusador particular o l'actor civil tenen un termini de 15 dies per formular la seva reclamació i les manifestacions corresponents; i els responsables civils, un altre termini de 15 dies per contestar-les.
- c) Un cop transcorregut aquest darrer termini, el tribunal o el batlle competent decideix.”

Esmena 15**D'addició**

Grup Mixt (2)

Es proposa introduir un nou article, que seria el 63 bis, amb el text següent:

Article 63 bis. Modificació de l'article 244.

Es modifica l'article 244 de la Llei qualificada de modificació del codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 244

En els delictes menors l'absència de l'inculpat no paralitza forçosament el sumari ni tampoc el judici davant els tribunals regularment convocats i reunits, els quals poden seguir el procediment en rebel·lia excepte quan hi hagi una impossibilitat absoluta de presentar-s'hi.”

Motivació

Es tracta de delimitar quins fets poden ser jutjats en absència de l'acusat, delimitació que no hi és en l'actual article 244.

Cal tenir en compte que el judici en absència és en principi rebutjat pel Tribunal Europeu dels Drets Humans.

Article 65. Modificació de l'article 253

Es modifica l'article 253 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 253

Les sentències fermes dictades pels tribunals, i les ordenances penals fermes i executòries dictades pel batlle instructor, poden ser objecte de recurs de revisió en els supòsits següents:

a) Quan la resolució s'hagi fonamentat en un document o un testimoniatge declarats posteriorment falsos per sentència ferma o ordenança penal ferma i executòria.

b) Quan la resolució sigui contradictòria amb una altra sentència ferma o ordenança penal ferma i executòria, dictada pel mateix fet delictiu, del qual només pugui ser-ne autora una sola persona.

c) Quan, amb posterioritat a la resolució, s'arribi al coneixement d'algun fet que provi d'una manera incontestable la innocència del condemnat.

d) Quan una sentència d'un tribunal superior concedeixi reduccions de pena o avantatges dels quals no pugui beneficiar-se un condemnat per no haver interposat recurs, malgrat que es trobi en la mateixa situació de fet que el recurrent beneficiat.

e) Quan la resolució s'hagi pronunciat cometent un delictes de corrupció, prevaricació, violència o mitjançant qualsevol altra maquinació fraudulenta.”

Article 66. Modificació de l'article 255

Es modifica l'article 255 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 255

L'objecte del Registre d'antecedents penals és la constatació de les condemnes pronunciades per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, pel Tribunal de Corts i pel batlle instructor o de guàrdia, quan es tracti de delictes, i de les declaracions de rebel·lia dictades pels mateixos tribunals.”

Article 67. Modificació de l'article 268

Es modifica l'article 268 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 268

La publicitat del Registre d'Antecedents penals només pot fer-se per mitjà de certificacions, o de comunicacions adreçades als tribunals, a la Batllia o a la Fiscalia general, d'acord amb els articles següents.”

Article 68. Modificació de l'article 270

Es modifica l'article 270 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 270

Les certificacions són lliurades pels secretaris judicials del Tribunal de Corts, que també comunica, certifica o fa constar en les causes, a requeriment dels tribunals o els batlles, qualsevol anotació dels llibres del Registre.”

Disposició final primera

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, al seu torn modificat per la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 20

1. El batlle instructor pot no incoar el procediment quan, tractant-se de menors d'edat i oït el Ministeri Fiscal, els fets comesos puguin trobar la seva correcció en l'àmbit educatiu i familiar, i n'ha d'informar el batlle de Menors als efectes oportuns, i l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, perquè efectuïn el seguiment.”

2. Es modifica l'apartat 5 de l'article 27 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“5. El control del compliment de les contraprestacions l'efectuen el batlle de Menors i el Ministeri Fiscal, amb la col·laboració de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia.”

3. Es modifica l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38

1. Després de l'interrogatori del menor encausat, es procedeix a la declaració dels testimonis o, si escau, dels pèrits proposats en els escrits d'acusació o de defensa, així com dels tècnics de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia que hagin efectuat la valoració del menor durant la instrucció, i es practiquen les proves admeses d'acord amb les disposicions previstes al Codi de procediment penal.”

4. Es modifica l'article 46 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 46

Tant en els casos de substitució de la mesura d'internament com en els casos de suspensió d'execució d'una mesura, el batlle, després d'escoltar el Ministeri Fiscal i les parts, i a la vista de l'informe de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, resol.”

5. Es modifica l'article 47 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del

Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

“Article 47

1. L'aplicació de les mesures té com a finalitat primordial la integració del menor en la societat. Tota mesura ha d'estar orientada cap a la seva educació.

2. El tribunal competent de menors, per acord motivat, pot imposar les mesures que s'indiquen en aquest article. Per imposar la mesura ha de tenir en compte no només la naturalesa dels fets i la seva valoració jurídica, sinó també l'interès del menor.

3. Les mesures que es poden imposar, de caràcter disciplinari o educatiu, són les següents:

I. Mesures disciplinàries

a) Principals:

1a. Internament en un règim tancat. El menor roman de manera continuada en un centre, on realitza totes les activitats; aquesta mesura només es pot imposar als menors que hagin comès un delicte major sancionat en el Codi penal amb una pena superior als vuit anys de presó, o al menor reincident pel que fa als altres delictes. La durada no pot excedir la tercera part de la pena assenyalada per a aquest delicte en el Codi penal.

El batlle pot concedir permisos de sortida als menors a partir del primer terç del compliment de la mesura, després d'escoltar el Ministeri Fiscal, la direcció del centre on el menor es trobi complint la mesura i els tècnics de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia.

2a. Internament en un règim semiobert. El règim semiobert implica la permanència continuada del menor en un centre on realitza la major part de les activitats i s'atorga, com a mínim, un permís d'un cap de setmana al mes sense perjudici que el batlle pugui atorgar permisos complementaris, oït el Ministeri Fiscal, en funció de les circumstàncies personals, familiars i de reinserció del menor, que no poden ser superiors a dos mesos l'any. Aquesta mesura d'internament no pot imposar-se quan el menor hagi comès una infracció tipificada com a contravenció al Codi penal. La durada màxima d'aquesta mesura és de dos anys.

3a. Internament en un règim obert. El règim obert permet al menor de realitzar activitats educatives o lúdiques fora del centre, respectant un horari i amb l'obligació de pernoctar al centre. Els menors poden sortir cada cap de setmana i el període de vacances que els sigui possible. Aquesta mesura té una durada màxima d'un any.

En els tres supòsits anteriors, el menor ha d'estar sota la vigilància dels pares, tutors o representants legals, o en defecte d'aquests, sota la responsabilitat de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia o sota la responsabilitat de les persones en què el ministeri delegui.

Igualment, en el cas dels tres supòsits precedents, si el menor necessita un tractament mèdic o psiquiàtric que aconselli o obligui un internament, el termini d'aquest internament li serà abonable per al període previst per la mesura.

L'internament de menors, en qualsevol tipus de règim, es durà a terme en instal·lacions específiques per a menors, amb total separació de les persones privades de llibertat per aplicació de la llei penal aplicable als majors d'edat.

4a. Obligació de romandre al domicili familiar els caps de setmana. Aquesta mesura té una extensió màxima de dotze caps de setmana.

5a. Privació de sortir els vespres del domicili familiar. El menor ha de romandre al domicili familiar des de les 22 hores fins a les 7 hores de l'endemà, durant un període màxim de sis mesos, llevat que vagi acompanyat d'un dels pares o del representant legal.

6a. Realització de serveis en benefici de la comunitat. El menor fa una activitat en benefici de la col·lectivitat en conjunt, o bé de persones en situació de precarietat. S'intenta que la naturalesa de l'activitat tingui relació amb els fets comesos pel menor. La durada diària d'aquesta mesura no pot excedir les sis hores i el compliment no pot suposar una interferència greu en l'activitat laboral o escolar del menor. L'extensió mínima és de trenta hores; i la màxima, de cent cinquanta.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia porta a terme la mesura de treballs en benefici de la comunitat. Li correspon la recerca d'activitats d'utilitat pública i el seguiment i l'avaluació posterior del compliment de la mesura, i ha d'emetre l'informe corresponent per al batlle de Menors i el Ministeri Fiscal. L'activitat que hagi de realitzar el menor és proposada pels serveis tècnics del ministeri encarregat de la justícia al batlle de Menors, el qual, un cop oït el Ministeri Fiscal, hi ha de donar la conformitat.

Aquesta mesura no es pot imposar sense l'acceptació del menor i del seu representant legal, i la resolució que s'estableix té a tots els efectes la consideració d'aute d'execució.

b) Accessòries:

7a. Privació del dret a conduir vehicles de motor per un temps màxim de dos anys.

8a. Privació del dret a usar qualsevol tipus d'armes per un temps màxim de dos anys.

9a. Privació d'entrar a determinats locals o llocs públics. Aquesta mesura es pot imposar com a accessòria en totes les infraccions comeses en un tipus de local o lloc públic determinat o en relació amb aquests llocs. Té la mateixa durada que la mesura principal o, en tot cas, no pot excedir els dos anys.

c) De substitució:

10a. El tribunal, tenint en compte el tipus, la gravetat del delictes i especialment la personalitat i les circumstàncies del menor, pot substituir, totalment o parcialment, les mesures disciplinàries principals d'internament per una de les altres mesures disciplinàries principals o per una o més de les previstes com a disciplinàries accessòries o com a educatives.

II. Mesures educatives

1a. Seguiment d'un tractament mèdic determinat. Aquesta mesura va dirigida als menors que, per raó de la seva addicció a l'alcohol o a altres drogues, o bé per disfuncions significatives del seu psiquisme, necessiten seguir un programa terapèutic ambulatori. La durada màxima d'aquesta mesura és de tres anys.

2a. Llibertat vigilada amb assistència educativa. El menor ha de complir un programa d'activitats socioeducatives, així com les regles de conducta que s'estableixin en cada cas, sota una vigilància estreta, durant un temps màxim de dos anys i un temps mínim de sis mesos.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia desenvolupa funcions d'ajuda i control, i fomenta la participació del menor en activitats que afavoreixin la seva educació. Amb aquesta finalitat, es coordina amb institucions públiques i privades amb capacitat per atendre adequadament els menors.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia presenta un informe cada tres mesos al batlle de Menors i al Ministeri Fiscal sobre l'evolució del comportament del menor i sobre el compliment de les regles de conducta que estigui obligat a observar.

3a. Acolliment per una altra persona, un nucli familiar o una institució de caràcter assistencial. Amb l'aplicació d'aquesta mesura es procura proporcionar al menor un ambient de socialització positiu, a través de la seva estada durant un període de temps determinat pel batlle, amb una família diferent de la seva o bé en una institució. En l'acolliment familiar, el batlle decideix la família que estimi més adequada entre les que hagin estat seleccionades prèviament pels serveis corresponents de l'Administració general.

L'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia vetlla perquè el menor rebi, durant el temps que estigui sotmès a aquesta mesura, l'educació i l'atenció adequades que requereixen la seva edat i la seva condició.

D'aquesta manera, controla periòdicament l'evolució del menor i elabora cada tres mesos un informe per al batlle i el Ministeri Fiscal sobre la seva situació i la conveniència o no de continuar amb la mesura imposada.

4a. Amonestació. El batlle de Menors manifesta de forma concreta i clara les raons que fan intolerable el fet comès pel menor, exposa les conseqüències que ha tingut o podria tenir per a ell i per a la víctima i formula recomanacions per al seu futur.”

Disposició final segona

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text consolidat de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, i el text consolidat de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que incloguin les modificacions introduïdes fins ara en aquestes dues lleis.

Disposició final tercera

Aquesta Llei qualificada entra en vigor l'endemà de ser publicada en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, a excepció dels articles 1, 2, 16, 22 al 24, 26, 27, 31 al 33, 35, 38, 40 al 45, 46, 48 al 64 i 66, que entren en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei.

Meritxell Verdú Marquilló

Informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 16 i 30 de juny, i 2 i 9 de juliol del 2014, l'informe del ponent relatiu al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes aprovades per majoria:

Esmena 6 (Grup parlamentari Demòcrata) de modificació a l'article 5.

Esmenes no aprovades:

Esmena 4 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 2.

Esmena 9 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 11.

Esmena 10 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 13.

Esmena 11 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 27.

Esmena 12 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 29.

Esmena 14 (Grup parlamentari Mixt) de modificació a l'article 41.

Esmena 15 (Grup parlamentari Mixt) d'addició d'un nou article 63 bis.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per majoria:

Esmena 1 (Grup parlamentari Demòcrata) de modificació a l'exposició de motius.

Esmena 8 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 10.

Esmena 13 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 37.

Esmenes retirades:

Esmena 2 (Grup parlamentari Demòcrata) de modificació a l'article 1.

Esmena 3 (Grup parlamentari Demòcrata) de modificació a l'article 2.

Esmena 5 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 3.

Esmena 7 (Grup parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 6.

Nota de la comissió:

Els membres de la Comissió han acordat, per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002, així com corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.